

بهنام خدا

قوانین و مقررات مرتبط با

سرمایه گذاری در مناطق ویژه اقتصادی

معرفى منطقه ويژه اقتصادى گرمسار

ایجاد منطقه ویژه اقتصادی گرمسار به منظور جذب سرمایه گذاری داخلی و خارجی و با هدف توسعه منطقه ای و ملی در راستای سیاست های توسعه پایدار و اقتصاد مقاومتی، توسط هیئت محترم وزیران در تاریخ ۱۳۹۴/۷/۲۲ با زمینه فعالیت صنعتی – تجاری تصویب و عملیات اجرایی آن با حضور وزیر محترم صنعت، معدن و تجارت وقت در تاریخ ۱۳۹۵/۰۶/۰۴ رسماً آغاز گردید.

سازمان مسئول منطقه براساس مصوبه هیات وزیران، سازمان گسترش و نوسازی صنایع ایران می باشد که این سازمان نیزبه منظور تمرکز فعالیت های مربوط به طرح احداث و بهره برداری از این منطقه ویژه، شرکت مدیریت منطقه ویژه اقتصادی گرمسار را در تاریخ ۷۱/۱۷ م۱۳۹۵ تاسیس و مسئولیت اجرای طرح را به آن شرکت واگذار نمود.

این منطقه ویژه با مساحت ۲۰۰۰ هکتار، در فاصله ۹۰ کیلومتری شرق تهران، ۱۷۰ کیلومتری قرق تهران، ۱۷۰ کیلومتری قم، ۵ کیلومتری غرب گرمسار و در مجاورت و محل تقاطع بزرگراه تهرانگرمسار و آزادراه قم گرمسار قرار گرفته است. مسیر شمال شرق راه آهن کشور با عبور از داخل منطقه، کلان شهرهای تهران و مشهد را به هم متصل کرده و ایستگاه راه آهن گرمسار در فاصله سه کیلومتری این منطقه قرار دارد.

طرح جامع منطقه، در ۴ سایت طراحی گردیده که به منظور امکان تمرکزو سیاست راهبردی توسعه مرحله ای، عملیات اجرایی در محدوده ۲۳۶ هکتاری سایت ۲ منطقه ویژه در اولویت قرار گرفته و از سال ۱۳۹۵ آغاز گردیده است. (نقشه راهنما در انتهای کتاب پیوست شده است)

فهرست مطالب

۵	لف: از سیاستهای کلی «اقتصاد مقاومتی»
لامى ايران	ب: قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسا
ی جمهوری اسلامی ایران	ج: آیین نامه اجرایی قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصاد:
۱۷	د: قانون تشویق و حمایت سرمایهگذاری خارجی
در مناطق آزاد تجاری جمهوری	هـ. مقررات اشتغال نيروي انساني، بيمه و تأمين اجتماعي
۲۶	اسلامی ایران
ون رفع موانع توليد رقابت پذيرو	و: ماده ۱۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم موضوع ماده ۳۱ قان
٣٧	رتقای نظام مالی کشور
ی مستقیم	ز. آیین نامه اجرایی بند د ماده ۱۳۲ اصلاحی قانون مالیاتها

شرکت مدیریت منطقه ویـــــژه اقتصادی گرمسار

الف: از سیاستهای کلی «اقتصاد مقاومتی» مصوب ۱۳۹۲/۱۲/۲۹ مقام معظم رهبری

با هدف تأمین رشد پویا و بهبود شاخصهای مقاومت اقتصادی و دست یابی به اهداف سند چشم انداز بیست ساله، سیاست های کلی اقتصاد مقاومتی با رویکردی جهادی، انعطاف پذیر، فرصت ساز، مولد، درون زا، پیشرو و برون گرا ابلاغ می گردد:

. .

۱۱. توسعه حوزه عمل مناطق آزاد و ویژه اقتصادی کشور به منظور انتقال فناوری های پیشرفته، گسترش و تسهیل تولید، صادرات کالا و خدمات و تأمین نیازهای ضروری و منابع مالی از خارج.

ب: قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران

قسمت اول - هدف

ماده ۱ به منظور پشتیبانی از فعالیت های اقتصادی و برقراری ارتباط تجاری بین المللی و تحرک در اقتصاد منطقه ای و تولید و پردازش کالا، انتقال فناوری، صادرات غیرنفتی، ایجاد اشتغال مولد و جلب و تشویق سرمایه گذاری داخلی و خارجی، صادرات مجدد، عبور خارجی (ترانزیت) و انتقال کالا (ترانشیب) به دولت اجازه داده می شود در شهرستان هایی که استعداد و توان لازم برای تحقق

اهداف مذکور را دارند مناطقی را با عنوان منطقه ویژه اقتصادی ایجاد نماید. تبصره ۱- در مناطق ویژه اقتصادی که برای فعالیت های معین ایجاد شدهاند، تعیین محدوده جغرافیایی، طرح جامع و کالبدی، نوع و حدود فعالیت مجاز هریک از آن ها به موجب این قانون و با پیشنهاد دبیرخانه و تصویب هیات وزیران خواهد بود.

تبصره ۲- ایجاد مناطق ویژه اقتصادی جدید با تصویب مجلس شورای اسلامی خواهد بود.

قسمت دوم - تعاریف و کلیات

ماده ۲ در این قانون واژه های زیر به جای نام ها یا عبارت های مشروح مربوط به کار می رود:

كشور: كشور جمهورى اسلامي ايران.

گمرک: گمرک جمهوری اسلامی ایران.

منطقه: منطقه ویژه اقتصادی.

سازمان: سازمان هر منطقه ویژه اقتصادی.

دبيرخانه: دبيرخانه شوراي عالى مناطق آزاد.

ماده ۳ هیات وزیران در اجرای این قانون ، مسئولیت های زیر را نیز برعهده دارد:

الف: تعيين و يا تغيير سازمان مسئول منطقه اعم از دولتي و غيردولتي.

ب: نظارت بر فعالیتهای مناطق در چارچوب برنامهها و اهداف آنها.

تبصره ۱- هیات وزیران می تواند در صورت نیاز، سازمانی دولتی را به منظور اداره منطقه ویژه ایجاد نماید. اساس نامه این سازمان ها بنا به پیشنهاد دبیرخانه به تصویب هیات وزیران می رسد.

تبصره ٢- تعيين سازمان مسئول منطقه ازبين اشخاص حقوقي غيردولتي منوط

به تملک (یا واگذاری رسمی دستگاههای دولتی ذی ربط) و تصرف اراضی واقع در محدوده منطقه ویژه موردنظر توسط اشخاص حقوقی غیردولتی، قبل از صدور مجوز هیات وزیران می باشد. ضابطه تغییر سازمان مسئول منطقه در چنین صورتی تابع قراردادی می باشد که با رعایت این قانون فی مابین دبیرخانه و سازمان منعقد می شود.

ماده ۴ سازمان می تواند مطابق آیین نامه ای که به تصویب هیات وزیران می رسد، علاوه بر خدماتی که دستگاه های اجرایی ارایه می نمایند در قبال ارایه خدمات عمومی زیربنایی و مهندسی و تسهیلات مواصلاتی، انبارداری، تخلیه، بارگیری، بهداشتی فرهنگی، ارتباطات، آموزشی و رفاهی وجوهی را دریافت نماید. اشخاص حقیقی و حقوقی که در منطقه به کار تولید کالا و خدمات فعالیت دارند، برای فعالیت در محدوده منطقه از پرداخت هرگونه عوارض معمول در کشور معاف می باشند.

ماده ۵ فعالیت های سازمان منطقه صرفاً در حدود فعالیت هایی است که براساس این قانون مجاز می باشد.

ماده ۶ بودجه سالانه هر منطقه که توسط سازمان دولتی اداره می شود در چارچوب سیاستگذاری و رعایت برنامه های دولت تهیه و طبق مفاد اساس نامه مربوط به تصویب خواهد رسید.

ماده ۷ صدور مجوز برای انجام فعالیتهای اقتصادی، عمرانی، ساختمانی و فرهنگی و آموزشی و خدماتی مطابق سیاستها و مقررات دولت و در چارچوب طرح جامع و کالبدی مصوب هر منطقه در اختیار سازمان مسئول آن منطقه می باشد.

تبصره - در موارد تخلف از سیاستها و مقررات یادشده در فوق دستگاههای ذی ربط مراتب را به سازمان مسئول منطقه اعلام می نمایند و سازمان مکلف به رفع تخلف می باشد.

قسمت سوم - مقررات ورود و صدور كالا

ماده ۸ مبادلات بازرگانی مناطق با خارج از کشور و یا با سایر مناطق ویژه اقتصادی و مناطق آزاد تجاری و صنعتی پس از ثبت در گمرک از حقوق گمرکی، سود بازرگانی و کلیه عوارض ورود و صدور تحت هر عنوان معاف بوده و مشمول محدودیتها و ممنوعیتهای مقررات واردات و صادرات به استثنای محدودیتها و ممنوعیتهای قانونی و شرعی نمی شود و مبادلات بازرگانی مناطق با سایر نقاط کشور به استثنای مناطق یادشده در فوق تابع مقررات صادرات و واردات می باشد.

تبصره ۱- کالاهایی که برای به کارگیری و مصرف از سایر نقاط کشور به مناطق حمل می گردند از موارد نقل و انتقال داخلی کشور است. ولی صادرات آنها از مناطق به خارج از کشور تابع قانون مقررات صادرات و واردات مصوب ۱۳۷۲/۷/۴ می باشد.

تبصره ۲- کالاهای صادراتی که تشریفات صدور (اعم از بانکی و اداری) آن ها به طورکامل انجام شده پس از ورود به منطقه صادرات قطعی تلقی می گردد.

تبصره ۳- مواد اولیه و قطعات خارجی وارد شده به مناطق که جهت پردازش، تبدیل، تکمیل یا تعمیر به داخل کشور وارد می شود تابع مقررات و رود موقت بوده پس از پردازش، تبدیل یا تکمیل یا تعمیر جهت استفاده در منطقه بدون تنظیم اظهارنامه و پروانه صادراتی یا حداقل تشریفات گمرکی به مناطق مرجوع و تسویه می گردد.

ماده ۹ ورود کالا به صورت مسافری به هرمیزان از منطقه به سایر نقاط کشور ممنوع می باشد.

ماده ۱۰ واردکنندگان کالا به مناطق می توانند تمام یا قسمتی از کالاهای خود را در مقابل قبض انبار تفکیکی معامله که توسط سازمان منطقه صادر

خواهد شد به دیگران واگذار نمایند. دراین صورت دارنده قبض انبار تفکیکی، صاحب کالا محسوب خواهد شد.

تبصره - مدیریت هرمنطقه مجاز است حسب درخواست متقاضی نسبت به صدور گواهی مبداء برای کالاهایی که از منطقه خارج می شوند با تأیید گمرک ایران اقدام نماید. بانکهای کشور مکلف به پذیرش گواهی موضوع این تبصره هستند.

ماده ۱۱ کالاهای تولید و یا پردازش شده در منطقه هنگام ورود به سایر نقاط کشور به میزان مجموع ارزش افزوده و ارزش مواد اولیه داخلی و قطعات داخلی به کاررفته در آن مجاز و تولید داخلی محسوب و از پرداخت حقوق ورودی معاف خواهد بود.

تبصره ۱- نحوه تعیین ارزش افزوده در آیین نامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد.

تبصره ۲- مواد اولیه و قطعات خارجی به کاررفته در کالاهای تولید یا پردازش شده مشروط به پرداخت حقوق ورودی، مجاز و در حکم مواد اولیه و قطعات داخلی می باشد. سود بازرگانی منظور شده در حقوق ورودی خودرو و قطعات منفصله آن با رعایت ماده (۷۲) قانون تنظیم بخشی از مقررات مالی دولت مصوب ۷۲/۱۱/۰۷۸می باشد.

ماده ۱۲ گمرک جمهوری اسلامی ایران مکلف است تقاضای صاحبان کالا را برای ترانزیت کالا و حمل مستقیم از سایر مبادی ورودی به مناطق، پذیرفته و تسهیلات لازم را از این جهت فراهم نماید.

ماده ۱۳ مهلت توقف كالاهاى وارد شده به منطقه با تشخيص مديريت منطقه است. ضوابط مربوط به توقف كالا در اماكن و محوطههاى منطقه توسط سازمان تعيين و اعمال مى گردد.

قسمت چهارم - مقررات سرمایه گذاری و ثبت

ماده ۱۴ نحوه پذیرش و ورود و خروج سرمایه خارجی و سود حاصل از آن به منطقه و چگونگی و میزان مشارکت خارجیان در فعالیت های هر منطقه براساس قانون تشویق و حمایت سرمایهگذاری خارجی مصوب ۱۲/۱۹ /۱۳۸۰ انجام خواهد شد.

ماده ۱۵ سازمان ثبت اسناد و املاک کشور موظف است براساس درخواست سازمان منطقه و طبق آیین نامه مصوب هیات وزیران اقدامات زیررا انجام دهد:

الف: ثبت شرکت و یا شعب نمایندگی شرکتهایی که قصد فعالیت در منطقه را دارند منصرف از میزان مشارکت سهام داخلی و یا خارجی آنها و هم چنین ثبت مالکیتهای مادی و معنوی در منطقه.

ب: تفکیک املاک و مستغلات واقع در منطقه با نظر سازمان منطقه و صدور اسناد مالکیت تفکیکی ذی ربط با رعایت قوانین جاری کشور.

قسمت پنجم - مقررات متفرقه

ماده ۱۶ امور مربوط به اشتغال نیروی انسانی و روابط کار، بیمه و تأمین اجتماعی در منطقه براساس مقررات مصوب و جاری در مناطق آزاد تجاری – صنعتی خواهد بود.

ماده ۱۷ هرگونه حقوق مکتسبه اشخاص حقیقی و حقوقی قبل از ایجاد منطقه معتبربوده و ادامه فعالیت آنان در چارچوب طرح جامع منطقه مجاز خواهد بود.

ماده ۱۸ وزارت خانه ها، سازمان ها، موسسه ها و شرکت های دولتی و وابسته به دولت در حیطه وظایف قانونی، خدمات لازم از قبیل برق، آب، مخابرات، سوخت و سایر خدمات را در حدود امکانات و با نرخهای مصوب جاری در همان منطقه جغرافیایی به مناطق ارایه خواهند نمود.

ماده ۱۹ مناطق موجود تابع این قانون بوده و سازمانهای مسئول مناطق ویژه اقتصادی که تا تاریخ تصویب این قانون ایجاد گردیدهاند جهت ادامه فعالیت خود مکلف اند حداکثر ظرف یک سال (از تاریخ تصویب این قانون) وضعیت خود را با این قانون تطبیق دهند.

ماده ۲۰ محدوده مناطق ویژه اقتصادی جزو قلمرو گمرکی جمهوری اسلامی ایران نمی باشد و گمرک مکلف است با رعایت مفاد ماده (۸) این قانون در مبادی ورودی و خروجی آن ها به منظور اعمال مقررات مربوط به صادرات و واردات استقرار یابد.

ماده ۲۱ فعالیت های درون هر منطقه به استثنای مواردی که در این قانون به آن اشاره شده است تابع سایر قوانین و مقررات جمهوری اسلامی ایران است. ماده ۲۲ سازمان مسئول دولتی می تواند مستحدثات و اراضی متعلق به خود در منطقه را براساس قیمت کارشناسی واگذار نماید.

تبصره - نقل و انتقال اراضی موضوع این ماده توسط اشخاص حقیقی یا حقوقی بهره بردار با رعایت کاربری اراضی، موکول به ارایه گواهی پایان کار که از سوی سازمان هر منطقه صادر می گردد، خواهد بود.

ماده ۲۳ از تاریخ تصویب این قانون در مناطقی که سازمان مسئول آنها دولتی یا وابسته به دولت باشد، کلیه حقوق و اختیارات و تکالیف قانونی وزارت جهاد کشاورزی و سازمان جنگلها و مراتع در امور اراضی و منابع طبیعی هرمنطقه به عهده سازمان مسئول آن منطقه می باشد.

ماده ۲۴ اعمال امور حاکمیتی طبق قوانین موضوعه برعهده دولت میباشد. ماده ۲۵ آییننامه اجرایی این قانون با پیشنهاد وزارتخانههای امور اقتصادی و دارایی و بازرگانی و سازمان مدیریت و برنامهریزی کشور و دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

قانون فوق مشتمل بربیست و پنج ماده و دوازده تبصره در جلسه علنی روز

چهارشنبه مورخ یازدهم خرداد ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و چهار مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۸۴/۹/۵ با اصلاحاتی در تبصره ماده (۱) و الحاق یک تبصره به آن و تبصره های (۱) و (۲) ماده (۳) و الحاق یک ماده با عنوان ماده (۲۴) به تصویب مجمع تشخیص مصلحت نظام رسید.

ج: آیین نامه اجرایی قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران

ماده ۱ در این آیین نامه، واژه ها و عبارت های زیر به جای عبارت های مشروح مربوط به کار می روند:

الف: كشور: كشور جمهورى اسلامي ايران

ب: گمرک: گمرک جمهوری اسلامی ایران

پ: شورای عالی: شورای عالی مناطق آزاد تجاری-صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی

ت: دبیرخانه: دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری-صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی

ث: قانون: قانون تشكيل و اداره مناطق ويژه اقتصادي

ج: منطقه: منطقه ويژه اقتصادي

چ: سازمان منطقه: شخص حقوقی دولتی و یا غیر دولتی که بنا به پیشنهاد دبیرخانه توسط شورای عالی تعیین می شود و مسئولیت اداره منطقه را عهده دار می باشد.

ماده ۲ طرحهای جامع و کالبدی مناطق توسط سازمان منطقه تهیه می شود و با پیشنهاد دبیرخانه به تصویب شورای عالی خواهد رسید.

ماده ۳ گزارش توجیهی و پیش نویس لایحه ایجاد مناطق ویژه اقتصادی جدید توسط دبیرخانه تهیه و پس از تأیید شورای عالی به هیئت وزیران ارایه می شود.

ماده ۲ مدیر منطقه توسط سازمان منطقه منصوب می شود.

ماده ۵ تعیین سازمان منطقه موکول به تملک و تصرف اراضی موردنظر قبل از صدور مجوز هیئت وزیران می باشد.

ماده ۶ سازمان منطقه می تواند علاوه بر خدماتی که دستگاه های اجرایی ارایه می کنند، بهای خدمات عمومی، زیربنایی و مهندسی و تسهیلات مواصلاتی، انبارداری، تخلیه، بارگیری، بهداشتی، فرهنگی، ارتباطات، آموزشی و رفاهی را که رأساً در منطقه ارایه می کند، از اشخاص حقیقی و حقوقی دریافت کند. تعرفه وجوه مذکور که باید متناسب با خدمات مربوط و با هدف حفظ موقعیت رقابتی هر منطقه باشد، توسط سازمان منطقه تنظیم و جهت تأیید به شورای عالی ارایه می شود. شورا ظرف یک ماه نسبت به بررسی و تأیید یا اصلاح تعرفه های مزبور اقدام کند، در غیراین صورت تعرفه های پیشنهادی تأیید شده تلقی خواهد شد.

تبصره ۱- رعایت ضوابط نظام مهندسی و همچنین استفاده از خدمات مهندسان مشاور و پیمانکاران واجد صلاحیت فنی در مورد خدمات مهندسی لازم الرعایه است.

تبصره ۲- سازمانهای مناطق مکلف اند تمهیدها و فرصتهای لازم را جهت ارایه خدمات یاد شده توسط بخش غیر دولتی فراهم کنند. دراین صورت نرخ تعرفه خدمات مذکور توسط سازمانهای مسئول منطقه تعیین و اعمال می شود.

ماده ۷ سازمان مسئول منطقه موظف است هنگام صدور مجوز فعالیت، سیاستها و مقررات دولتی را رعایت و اعمال کند.

تبصره- در صورت عدم انطباق مجوزهای صادر شده توسط سازمان با سیاستها و مقررات دولتی، مسئولیت جبران خسارتهای احتمالی به اشخاص حقیقی و حقوقی برعهده سازمان خواهد بود.

ماده ۸ مبادلات بازرگانی مناطق با خارج از کشور و یا با سایر مناطق ویژه اقتصادی و مناطق آزاد تجاری – صنعتی مجاز و مستلزم ارایه اظهارنامه گمرکی بدون هیچگونه تشریفات دیگر می باشد.

تبصره- تضمین سازمان منطقه برای یکبار و یا سالیانه نیز مورد قبول گمرک ایران خواهد بود.

ماده ۹ کالاهایی که از سایر نقاط کشور به منظور تعمیرو یا تکمیل به منطقه وارد و پس از تکمیل یا تعمیر به کشور اعاده می شوند، مشمول حقوق ورودی براساس مقررات صادرات و واردات می باشند.

ماده ۱۰ اعاده عین کالای وارد شده از خارج به خارج از کشوریا اعاده کالای وارد شده از سایرنقاط کشور به داخل کشور در صورت ارایه اطلاعات مربوط به ورود کالاهای مذکور بدون هرگونه تشریفات با مجوز سازمان منطقه بلامانع است.

ماده ۱۱ مواد اولیه و قطعات خارجی وارد شده به مناطق که جهت پردازش، تبدیل، تکمیل یا تعمیربه داخل کشور وارد می شوند، تابع مقررات ورود موقت بوده و پس از پردازش، تبدیل یا تکمیل یا تعمیر جهت استفاده در منطقه با حداقل تشریفات گمرکی به مناطق مرجوع و تسویه می شوند.

ماده ۱۲ موسسات حمل و نقل و صاحبان یا دارندگان وسایل نقلیه مکلفاند هنگام ورود وسیله نقلیه به منطقه، یک نسخه تصویریا رونوشت از بارنامه هر قلم از محصولات خود را به ضمیمه فهرست کل بار به سازمان منطقه و گمرک مستقر در منطقه به منظور اعمال نظارت های قانونی تسلیم کنند.

ماده ۱۳ تعیین ارزش افزوده و موضوع ماده (۱۱) قانون برعهده کمیسیونی مرکب از نمایندگان وزارت خانه های صنایع و معادن و بازرگانی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، گمرک ایران، دبیرخانه و منطقه مربوطه است که در محل دبیرخانه تشکیل می شود.

تبصره ۱- مجموع ارزش افزوده و ارزش مواد اولیه و قطعات داخلی به کاررفته

در کالای تولیدی که توسط کمیسیون فوق الذکرتعیین می شود کالای داخلی محسوب و در هنگام ورود به سایر نقاط کشور از پرداخت کلیه حقوق ورودی معاف می باشد.

تبصره ۲- ورود کالای مازاد برارزش افزوده تولید شده در منطقه به داخل کشور مجاز و حقوق ورودی صرفاً به مواد اولیه و قطعات خارجی به کاررفته در آن جا تعلق خواهد گرفت.

ماده ۱۴ مهلت توقف کالاهای وارد شده به منطقه توسط سازمان منطقه تعیین می شود. سازمان می تواند در ظهر قبض انبار منطقه مهلت را به عنوان شرط ضمن عقد قید کند و به امضای صاحب کالا برساند و در این ضوابط ذکر کند که چنان چه صاحب کالا در مهلت تعیین شده کالای خود را خارج نسازد و یا تعیین تکلیف نکند، پس از گذشت یک ماه از اخطار کتبی به اقامتگاه قانونی صاحب کالا، سازمان مجاز است راسا نسبت به اجرای ضوابط مورد عمل خود اقدام کند.

تبصره- صاحب كالا شخص حقيقى ويا حقوقى ويا قائم مقام قانونى او ويا متصدى حمل است كه مانيفيست كالا يا قبض انبار تفكيكى و يا ظهرنويس شده به نام او صادر شده است.

ماده ۱۵ ثبت شرکتها و یا شعب نمایندگی شرکتهایی که قصد فعالیت در منطقه ویژه اقتصادی را دارند صرف نظر از میزان مشارکت سهام داخلی و یا خارجی آنها و نیز ثبت مالکیتهای مادی و معنوی در منطقه براساس درخواست سازمان منطقه برعهده اداره ثبت اسناد و املاک مربوط و طبق ضوابط ثبت شرکتها و مالکیتهای صنعتی و معنوی در مناطق آزاد تجاری – صنعتی جمهوری اسلامی ایران موضوع تصویب نامه شماره تجاری – میرخ ۱۵۰۲/۲/۳۰ و اصلاحات بعدی آن میباشد. تبصره - در مناطق ویژه اقتصادی کلیه وظایف و اختیارات موضوع بندهای (۳)

و (۶) ماده (۱) و مواد (۲) و ((T) تصویب نامه مزبور به اداره ثبت اسناد و املاک مربوط محول می شود.

ماده ۱۶ تفکیک املاک و مستغلات منطقه و صدور اسناد مالکیت در منطقه صرفاً با درخواست سازمان منطقه توسط اداره ثبت اسناد و املاک مربوط انجام می شود. انتقال املاک و مستغلات در منطقه بین اشخاص حقیقی و حقوقی در هر مرحله با اطلاع سازمان و رعایت مقررات مربوط امکان پذیر خواهد بود.

تبصره صدور اسناد مالکیت تفکیکی موکول به ارایه پایان کار صادر شده توسط سازمان منطقه می باشد.

ماده ۱۷ امور مربوط به اشتغال نیروی انسانی و روابط کار و تأمین اجتماعی، قرارداد کار، شرایط کار و مراجع حل اختلاف آن ها براساس مقررات اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی در مناطق آزاد تجاری-صنعتی، موضوع تصویب نامه شماره ۳۳۴۳۳/ت۲۵ک مورخ ۱۳۷۳/۳/۱۶ و اصلاحات بعدی آن می باشد.

تبصره- عبارت مناطق آزاد تجاری - صنعتی در تصویب نامه مذکور برای اجرا در مناطق ویژه اقتصادی با عبارت مناطق ویژه اقتصادی جایگزین می شود.

ماده ۱۸ سازمانهای مناطق موظفاند آمار صادرات و واردات ماهانه خود را به وزارت بازرگانی، گمرک، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و دبیرخانه ارسال کنند.

ماده ۱۹ دبیرخانه موظف است در جهت تحقق اهداف و ماموریتها بر عملکرد مناطق نظارت کامل نموده و گزارش آن را هرشش ماه یکبار به شورای عالی ارایه کند. مناطق نسبت به عملکرد خود در قبال شورای عالی پاسخگو می باشند.

تبصره- در اجرای این وظیفه قانونی، دبیرخانه مکلف به بررسی کلیه اسناد

و مدارک سازمان بدون هیچگونه استثناء اعم از دفاتر، پروندهها، قراردادها و مکاتبات می باشد و سازمان نیز موظف به همکاری با دبیرخانه است.

ماده ۲۰ مواردی که در قانون و این آییننامه تعیین تکلیف نشده باشد، بر طبق مقررات صادرات و واردات و امور گمرکی عمل خواهد شد.

این تصویب نامه در تاریخ ۱۳۸۶/۳/۲ به تصویب مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است.

هیئت وزیران در جلسه مورخ ۲/۳/۱۳۸۵ بنا به پیشنهاد شماره ۸۴۸۱۴ مورخ ۱۳۸۵/۱۲/۱۶ معاونت اجرایی رییسجمهور و به استناد اصل یک صد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران، تصویب نمود:

تصویب نامه شماره ۵۷۷۲۰/ت۳۴۱۶۹ ه مورخ ۲۱/۹/۲۱به شرح زیر اصلاح می شود:

۱. در بند (۱) بعد از عبارت تجاری – صنعتی عبارت و مناطق ویژه اقتصادی اضافه می گردد.

۲. در بند (۲) قبل از عبارت به کمیسیونی عبارت و قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران - مصوب ۱۳۸۴ - (باستثنای تبصره (۲) ماده (۱) قانون مزبور) اضافه می گردد.

د: قانون تشویق و حمایت سرمایهگذاری خارجی

فصل اول - تعاریف

ماده ۱ اصطلاحات و عبارات به کاربرده شده در این قانون دارای معانی زیر می باشد:

قانون - قانون تشویق و حمایت سرمایهگذاری خارجی.

سرمایهگذار خارجی - اشخاص حقیقی یا حقوقی غیرایرانی و یا ایرانی با استفاده از سرمایه با منشاء خارجی که مجوز سرمایهگذاری موضوع ماده (۶) را اخذ نموده باشند.

سرمایه خارجی - انواع سرمایه اعم از نقدی و یا غیرنقدی که توسط سرمایه گذار خارجی به کشور وارد می شود و شامل موارد زیر می گردد:

الف: وجوه نقدی که به صورت ارز قابل تبدیل، از طریق نظام بانکی یا دیگر طرق انتقال وجوه که مورد تأیید بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران باشد، به کشور وارد شود،

ب: ماشين آلات و تجهيزات،

ج: ابزار و قطعات یدکی، قطعات منفصله و مواد اولیه، افزودنی و کمکی، د: حق اختراع، دانش فنی، اسامی و علایم تجاری و خدمات تخصصی،

هـ: سود سهام قابل انتقال سرمايه گذار خارجي،

و: ساير موارد مجاز با تصويب هيأت دولت.

سرمایهگذاری خارجی - به کارگیری سرمایه خارجی در یک بنگاه اقتصادی جدید یا موجود پس از اخذ مجوز سرمایهگذاری.

مجوز سرمایهگذاری - مجوزی که برطبق ماده (۶) این قانون برای هر مورد سرمایهگذاری خارجی صادر می شود.

سازمان - سازمان سرمایهگذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران موضوع ماده (۵) قانون تشکیل وزارت امور اقتصادی و دارایی مصوب ۱۳۵۳/۴/۲۴.

هیأت - هیأت سرمایهگذاری خارجی موضوع ماده (۶) این قانون.

فصل دوم - شرایط عمومی پذیرش سرمایه خارجی

ماده ۲ پذیرش سرمایهگذاری خارجی براساس این قانون و با رعایت سایر قوانین و مقررات جاری کشور می بایست به منظور عمران و آبادی و فعالیت تولیدی اعم از صنعتی، معدنی، کشاورزی و خدمات براساس ضوابط زیر صورت پذیرد:

الف: موجب رشد اقتصادی، ارتقاء فنآوری، ارتقاء کیفیت تولیدات، افزایش فرصتهای شغلی و افزایش صادرات شود.

ب: موجب تهدید امنیت ملی و منافع عمومی، تخریب محیط زیست، اخلال در اقتصاد کشور و تضییع تولیدات مبتنی بر سرمایه گذاری های داخلی نشود.

ج: متضمن اعطای امتیاز توسط دولت به سرمایهگذاران خارجی نباشد منظور از امتیاز، حقوق ویژه ای است که سرمایهگذاران خارجی را در موقعیت انحصاری قرار دهد.

د: سهم ارزش کالا و خدمات تولیدی حاصل از سرمایهگذاری خارجی موضوع این قانون نسبت به ارزش کالا و خدمات عرضه شده در بازار داخلی در زمان صدور مجوز، در هر بخش اقتصادی از بیست و پنج درصد (۲۵٪) و در هر رشته، از سی و پنج درصد (۳۵٪) بیشتر نخواهد بود. تعیین رشتهها و میزان سرمایهگذاری در هر یک از آنها طبق آیین نامهای خواهد بود که به تصویب هیأت وزیران برسد.

سرمایهگذاری خارجی جهت تولید کالا و خدمات برای صدور به خارج از کشور به جزنفت خام از این نسبتها معاف است.

تبصره - قانون مربوط به تملک اموال غیرمنقول اتباع خارجی مصوب ۱۳۱۰/۳/۱۶ کماکان به قوت خود باقی می باشد. تملک هر نوع زمین به هر میزان به نام سرمایه گذار خارجی در چارچوب این قانون مجاز نمی باشد.

ماده ۳ سرمایهگذاری های خارجی که براساس مفاد این قانون پذیرفته می شوند از تسهیلات و حمایت های این قانون برخوردارند. این سرمایهگذاری ها به دو طریق زیر قابل پذیرش هستند:

الف: سرمایهگذاری مستقیم خارجی در زمینههایی که فعالیت بخش خصوصی در آن مجاز می باشد.

ب: سرمایهگذاریهای خارجی در کلیه بخشها در چارچوب روشهای

«مشارکت مدنی»، «بیع متقابل» و «ساخت، بهرهبرداری و واگذاری» که برگشت سرمایه و منافع حاصله صرفاً از عملکرد اقتصادی طرح مورد سرمایهگذاری ناشی شود و متکی به تضمین دولت یا بانکها و یا شرکتهای دولتی نباشد.

تبصره - مادام که سرمایه خارجی موضوع روشهای «ساخت، بهرهبرداری و واگذاری» مندرج در بند (ب) این ماده و سود مترتب بر آن مستهلک نشده است، اعمال حق مالکانه نسبت به سهم سرمایه باقی مانده در بنگاه اقتصادی سرمایه یذیر توسط سرمایه گذار خارجی مجاز می باشد.

ماده ۴ سرمایهگذاری دولت یا دولتهای خارجی در جمهوری اسلامی ایران حسب مورد منوط به تصویب مجلس شورای اسلامی میباشد. سرمایهگذاریهای شرکتهای دولتی خارجی، خصوصی تلقی میگردد.

فصل سوم - مراجع ذي صلاح

ماده ۵ سازمان، تنها نهاد رسمی تشویق سرمایهگذاریهای خارجی در کشور و رسیدگی به کلیه امور مربوط به سرمایهگذاریهای خارجی میباشد و درخواستهای سرمایهگذاران خارجی در خصوص امور مربوطه از جمله پذیرش، ورود، به کارگیری و خروج سرمایه می باید به آن سازمان تسلیمگردد.

ماده ۶ به منظور رسیدگی و اخذ تصمیم در خصوص درخواست های موضوع ماده (۵)، هیأتی با نام هیأت سرمایه گذاری خارجی به ریاست معاون وزیر امور اقتصادی و دارایی به عنوان رییس کل سازمان و مرکب از معاون وزیر امور خارجه، معاون رییس سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، معاون رییس کل بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران و حسب مورد، معاونین وزارت خانه های ذی ربط تشکیل می گردد.

در ارتباط با درخواست پذیرش، مجوز سرمایهگذاری پس از تصویب هیأت با تأیید و امضای وزیرامور اقتصادی و دارایی صادر میگردد. به هنگام پذیرش

سرمایهگذاری خارجی، هیأت موظف به رعایت ضوابط مندرج در ماده ۲ این قانون می باشد.

تبصره - سازمان مکلف است درخواست های سرمایه گذاری را پس از بررسی مقدماتی حداکثر ظرف پانزده روز از تاریخ دریافت آن ها همراه با نظر خوددر هیأت مطرح نماید. هیأت موظف است حداکثر ظرف مدت یک ماه از تاریخ مطرح شدن درخواست های مذکور به موضوع رسیدگی و تصمیم نهایی خود را کتباً اعلام نماید.

ماده ۷ به منظور تسهیل و تسریع امور مربوط به پذیرش و فعالیت سرمایهگذاری های خارجی در کشور، کلیه دستگاه های ذی ربط از جمله وزارت امور اقتصادی و دارایی، وزارت امور خارجه، وزارت بازرگانی، وزارت کار و امور اجتماعی، بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران، گمرک جمهوری اسلامی ایران، اداره کل ثبت شرکتها و مالکیت صنعتی و سازمان حفاظت محیط زیست مکلف اند نسبت به معرفی یک نماینده تام الاختیار با امضای بالاترین مقام دستگاه به سازمان اقدام نمایند. نمایندگان معرفی شده به عنوان رابط و هماهنگ کننده کلیه امور مربوطه در آن دستگاه با سازمان شناخته می شوند.

فصل چهارم - تضمين وانتقال سرمايه خارجي

ماده ۸ سرمایهگذاری های خارجی مشمول این قانون از کلیه حقوق، حمایت ها و تسهیلاتی که برای سرمایهگذاری های داخلی موجود است به طور یکسان برخوردار می باشند.

ماده ۹ سرمایهگذاری خارجی مورد سلب مالکیت و ملی شدن قرار نخواهد گرفت مگربرای منافع عمومی، به موجب فرآیند قانونی، به روش غیرتبعیض آمیز و در مقابل پرداخت مناسب غرامت به مأخذ ارزش واقعی آن سرمایهگذاری بلافاصله قبل از سلب مالکیت.

تبصره ۱ - تقاضای جبران خسارت وارده باید حداکثر در مدت یک سال پس از سلب مالکیت یا ملی شدن به هیأت تسلیم شود.

تبصره ۲ - اختلاف ناشی از سلب مالکیت یا ملی شدن براساس ماده (۱۹) این قانون حل و فصل خواهد شد.

ماده ۱۰ واگذاری تمام یا بخشی از سرمایه خارجی به سرمایه گذار داخلی و یا با موافقت هیأت و تأیید و زیرامور اقتصادی و دارایی به سرمایه گذار خارجی دیگر، انتقال دیگر مجاز می باشد. در صورت انتقال به سرمایه گذار خارجی دیگر، انتقال گیرنده که باید حداقل دارای شرایط سرمایه گذار اولیه باشد، از نظر مقررات این قانون جایگزین و یا شریک سرمایه گذار قبلی خواهد بود.

فصل پنجم - مقررات پذیرش، ورود و خروج سرمایه خارجی

ماده ۱۱ سرمایه خارجی می تواند به یک یا ترکیبی از صور زیر به کشور وارد و تحت پوشش این قانون قرار گیرد:

الف: وجوه نقدى كه به ريال تبديل مى شود.

ب: وجوه نقدی که به ریال تبدیل نمی شود و مستقیماً برای خریدها و سفارشات مربوط به سرمایهگذاری خارجی مورد استفاده قرار گیرد.

ج: اقلام غیرنقدی پس از طی مراحل ارزیابی توسط مراجع ذی صلاح. تبصره - ترتیبات مربوط به نحوه ارزیابی و ثبت سرمایه خارجی در آییننامه اجرایی این قانون تعیین خواهد شد.

ماده ۱۲ نرخ ارز موردعمل به هنگام ورود یا خروج سرمایه خارجی و همچنین کلیه انتقالات ارزی در صورت تک نرخی بودن ارز همان نرخ رایج در شبکه رسمی کشور و درغیراین صورت نرخ آزاد روز به تشخیص بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران ملاک خواهد بود.

ماده ۱۳ اصل سرمایه خارجی و منافع آن یا آن چه که از اصل سرمایه در کشور باقی مانده باشد با دادن پیش آگهی سه ماهه به هیأت و بعد از انجام کلیه

تعهدات و پرداخت کسورات قانونی و تصویب هیأت و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی قابل انتقال به خارج خواهد بود.

ماده ۱۴ سود سرمایهگذاری خارجی پس از کسر مالیات و عوارض و اندوخته های قانونی با تصویب هیأت و تأیید وزیرامور اقتصادی و دارایی قابل انتقال به خارج است.

ماده ۱۵ پرداختهای مربوط به اقساط اصل تسهیلات مالی سرمایهگذاران خارجی و هزینههای مربوطه، قراردادهای حق اختراع، دانش فنی، کمکهای فنی و مهندسی، اسامی و علایم تجاری، مدیریت و قراردادهای مشابه در چارچوب سرمایهگذاری خارجی براساس مصوبات هیأت و تأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی، قابل انتقال به خارج می باشد.

ماده ۱۶ انتقالات موضوع مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) با رعایت مفاد بند (ب) ماده (۳) این قانون قابل انجام است.

ماده ۱۷ تأمین ارز برای انتقالات موضوع مواد (۱۳)، (۱۴) و (۱۵) به روشهای زیر میسراست:

الف: خريد ارز از نظام بانكي.

ب: از محل ارز حاصل از صدور محصولات تولیدی و یا ارز حاصل از ارایه خدمات بنگاه

اقتصادی که سرمایه خارجی در آن بهکارگرفته شدهاست.

ج: صادرات کالاهای مجاز طبق فهرستی که در اجرای این بند به تصویب هیأت وزیران با رعایت قوانین و مقررات مربوطه می رسد.

تبصره ۱ - به کارگیری یک یا ترکیبی از روشهای فوق در مجوز سرمایه گذاری درج می گردد.

تبصره ۲ - در مورد سرمایهگذاری های موضوع بند (ب) ماده (۳) چنان چه وضع قوانین یا مصوبات دولت، موجب ممنوعیت یا توقف اجرای موافقت نامه های مالی، پذیرفته شده در چارچوب این قانون شود، زیان حاصل حداکثر تا سقف اقساط سررسید شده توسط دولت تأمین و یرداخت می گردد. حدود تعهدات

قابل پذیرش، توسط هیأت وزیران در چارچوب این قانون به تصویب می رسد. تبصره ۳ - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است معادل ارزی وجوه قابل انتقال موضوع بند (الف) این ماده را با موافقت سازمان وتأیید وزیر امور اقتصادی و دارایی تأمین و در اختیار سرمایه گذار خارجی قرار دهد.

تبصره ۴ - چنان چه مجوز سرمایهگذاری معطوف به بند (ب) و یا (ج) این ماده گردد، مجوز مذکور به منزله مجوز صادرات تلقی می گردد.

ماده ۱۸ خروج آن بخش از سرمایه خارجی که در چارچوب مجوز سرمایهگذاری به کشور وارد شده اما به کارگرفته نشده باشد، از شمول کلیه قوانین و مقررات ارزی و صادرات و واردات مستثنی می باشد.

فصل ششم - حلوفصل اختلافات

ماده ۱۹ اختلافات بین دولت و سرمایهگذاران خارجی درخصوص سرمایهگذاریهای موضوع این قانون چنانچه از طریق مذاکره حلوفصل نگردد در دادگاههای داخلی مورد رسیدگی قرار میگیرد، مگرآنکه در قانون موافقتنامه دو جانبه سرمایهگذاری با دولت متبوع سرمایهگذار خارجی، درمورد شیوه دیگری از حلوفصل اختلافات توافق شده باشد.

فصل هفتم - مقررات نهایی

ماده ۲۰ متقابل دستگاه های اجرایی ذی ربط مکلف اند در خصوص تعهدات متقابل در چارچوب صدور روادید، اجازه اقامت، صدور پروانه کار و اشتغال حسب مورد برای سرمایه گذاران، مدیران و کارشناسان خارجی برای بخش خصوصی مرتبط با سرمایه گذاری های خارجی مشمول این قانون و بستگان درجه یک آن ها براساس درخواست سازمان اقدام نمایند.

تبصره - موارد اختلاف بین سازمان و دستگاههای اجرایی با نظر وزیر امور اقتصادی و دارایی حلوفصل می شود.

ماده ۲۱ سازمان مکلف است امکان دسترسی همگانی را به کلیه اطلاعات مربوط به سرمایهگذاری و سرمایهگذاران خارجی، فرصت های سرمایهگذاری، شرکای ایرانی موضوع فعالیت و سایر اطلاعاتی که در اختیار آن سازمان قراردارد فراهم نماید.

ماده ۲۲ کلیه وزارت خانه ها و شرکت ها و سازمان های دولتی و مؤسسات عمومی که شمول قانون برآن ها مستلزم ذکرنام است مکلف اند کلیه اطلاعات مورد نیاز سرمایه گذاری خارجی انجام شده را در اختیار سازمان قرار دهند تا این سازمان براساس ماده فوق عمل نماید.

ماده ۲۳ وزیرامور اقتصادی و دارایی مکلف است هرشش ماه یکبار گزارش عملکرد سازمان در خصوص سرمایهگذاری خارجی موضوع اینقانون را به کمیسیونهای ذیربط مجلس شورای اسلامی ارسال نماید.

ماده ۲۴ از تاریخ تصویب این قانون و آیین نامه اجرایی آن، قانون جلب و حمایت سرمایههای خارجی – مصوب ۱۳۳۴/۹/۷ – و آیین نامه اجرایی آن لغو می گردد. سرمایههای خارجی که قبلاً براساس قانون مزبور مورد پذیرش قرار گرفته اند تحت شمول این قانون قرار می گیرند. مفاد این قانون توسط قوانین و مقررات آتی در صورتی لغویا تغییر می یابد که لغویا تغییراین قانون در قوانین و مقررات مذکور تصریح شده باشد.

ماده ۲۵ آیین نامه اجرایی این قانون ظرف مدت دو ماه توسط وزارت امور اقتصادی و دارایی تهیه و به تصویب هیأت وزیران خواهد رسید.

مهدی کروبی - رییس مجلس شورای اسلامی

هـ. مقررات اشتغال نیروی انسانی ، بیمه و تأمین اجتماعی در مناطق آزاد تجاری – صنعتی جمهوری اسلامی ایران

ریاست جمهوری - دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری، صنعتی

اکثریت وزرای عضو شورای عالی مناطق آزاد تجاری – صنعتی جمهوری اسلامی ایران در جلسه مورخ ۱۳۷۳/۲/۱۹ با توجه به اختیار تفویضی هیأت وزیران (موضوع تصویبنامه شماره ۱۶۶۳۲ ت ۳۰ ه مورخ ۱۳۷۳/۲/۱۳) و به استناد ماده (۱۲) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری – صنعتی جمهوری اسلامی ایران – مصوب ۱۳۷۲ – مقررات اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی در مناطق آزاد تجاری – صنعتی جمهوری اسلامی ایران را به شرح زیر تصویب نمودند:

فصل اول - كليات

ماده ۱ در این تصویب نامه واژه های زیر به جای عبارت های مشروح مربوط به کار می روند:

كشور: كشور جمهوري اسلامي ايران.

مناطق: مناطق آزاد تجاري - صنعتي جمهوري اسلامي ايران.

دبيرخانه: دبيرخانه شوراي عالى مناطق آزاد تجاري - صنعتي.

سازمان: سازمان مناطق آزاد تجاري - صنعتي.

مقررات: مقررات موضوع ماده ۱۲ قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری -صنعتی در مورد اشتغال نیروی انسانی، بیمه و تأمین اجتماعی.

کارگر: کسی که به هرعنوان در مقابل دریافت مزد یا حقوق به درخواست کارفرما کار می کند.

کارگاه: محلی است که کارگربه درخواست کارفرما یا نماینده او در آن جا کار میکند، از قبیل مؤسسات صنعتی، کشاورزی، معدنی، ساختمانی، ترابری مسافری، خدماتی، تجاری، تولیدی، اماکن عمومی و امثال آنها.

مزد: وجوه نقدی یا غیرنقدی و یا مجموعه آنها که در مقابل انجام کار بهکارگر پرداخت می شود.

مزد ثابت: مجموعه مزد شغل و مزایای ثابت پرداختی به تبع شغل.

حقوق: هرگاه مزد به طور ماهانه تعیین و پرداخت شود، حقوق نامیده می شود. مدت کار: مدت زمانی که کارگرنیرویا وقت خود را به منظور انجام کار در اختیار کارفرما قرار می دهد.

ماده ۲ کلیه کارگران، کارفرمایان و کارگاههای واقع در مناطق آزاد مشمول مقررات این تصویبنامه هستند.

تبصره: اشخاص مشمول قانون استخدام کشوری یا سایر قوانین و مقررات خاص استخدامی و نیز کارگران کارگاه ها خانوادگی که انجام کار آن ها منحصراً توسط صاحب کار و همسر و خویشاوندان نسبی درجه یک از طبقه اول وی انجام می شود، مشمول مقررات این تصویب نامه نخواهند بود.

ماده ۳ نظارت براجرای مقررات این تصویبنامه و رعایت حقوق کارفرمایان و کارگران و انجام تعهدات پیشبینی شده در ارتباط با قرارداد کار برعهده سازمان منطقه خواهد بود.

سازمان هر منطقه می تواند برای انجام تعهدات کارفرمایان در قبال کارگران شان ضمانت های لازم را اخذ نماید و در صورت عدم انجام تعهدات یاد شده از سوی کارفرمایان از محل ضمانت نامه ها اخذ شده، تعهدات کارفرمایان یا آرای مراجع و محاکم قانونی را در مورد کارگران آن ها ایفا نماید.

ماده ۴ سازمان هر منطقه با همکاری و مشارکت کارفرمایان و کارگران نسبت به تأمین امکانات رفاهی مورد نیاز کارگران آن منطقه از قبیل مسکن،

تأسیسات ورزشی، خدمات بهداشتی و درمانی و تسهیلات لازم به منظور تهیه آذوقه و مایحتاج عمومی اقدام خواهد کرد.

ماده ۵ وزارت کار و امور اجتماعی با هماهنگی سازمان هر منطقه، واحد کار و خدمات اشتغال را در هریک از مناطق آزاد ایجاد خواهد کرد این واحد نسبت به تنظیم امور بازار کار، نظارت بر مسایل حفاظت و بهداشت کار و سایر امور اقدام خواهد کرد.

تبصره ۱ - سرپرست واحد كار و خدمات اشتغال با پیشنهاد سازمان هر منطقه و حكم وزیر كار و امور اجتماعی منصوب می شود.

تبصره ۲ - سرپرست واحد کار و خدمات اشتغال موظف است هر سه ماه یکبار گزارش عملکرد این واحد را به وزارت کار و امور اجتماعی ارسال نماید.
ماده ۶ بازرسان کار از کارگاههای مشمول این تصویب نامه بازرسی به عمل می آورند. کارفرمایان و سازمان هر منطقه موظف اند نسبت به رفع نواقص حفاظت و ایمنی محیط کار کارگران و انجام توصیه های قانونی بازرسان کار در فرصت های مقرر اقدام نمایند.

فصل دوم - قرارداد كار

ماده ۷ قرارداد کار عبارت است از قرارداد کتبی که به موجب آن کارگر در قبال دریافت مزد معین، کاری را برای مدت معین یا نامعین برای کارفرما انجام می دهد.

تبصره ۱- در صورت نامعین بودن مدت کار، با توجه به ماهیت و طبیعت کار، پایان و خاتمه قرارداد تلقی می شود. پایان و خاتمه قرارداد تلقی می شود. تبصره ۲- در موادی که کار ماهیتاً دایمی است و در قرارداد نیز ذکر مدت نشده است قرارداد، دایمی تلقی می شود.

تبصره ۳- در مورد قراردادهای با مدت موقت و یا کار معین، هیچ یک از طرفین

مجاز نیست به طور یک جانبه مبادرت به فسخ قرارداد نماید (مگر در موارد پیش بینی شده در قرارداد کار). در صورت فسخ یک جانبه قرارداد از سوی هریک از طرفین، طرف دیگر می تواند از طریق مرجع حل اختلاف مطالبه خسارت نماید.

ماده ۸ ماهیت استمراری کار در دایمی بودن قراردادهایی که مدت معین دارد مؤثر نمی باشد.

ماده ۹ رعایت شرایط زیربرای صحت قرارداد کار الزامی است:

الف: مشروعيت مورد قرارداد.

ب: معين بودن موضوع قرارداد.

ج: عدم ممنوعیت قانونی و شرعی طرفین در تصرف اموال یا انجام کار موردنظر

تبصره: اصل برصحت کلیه قراردادهای کار است، مگر آن که بطلان آنها در مراجع ذی صلاح به اثبات برسد.

ماده ۱۰ قرارداد کار علاوه برمشخصات دقیق طرفین باید حاوی موارد زیر باشد:

الف: نوع كار، حرفه يا وظيفهاي كه كارگر عهده دار خواهد شد.

ب: حقوق، مزد و مزايا.

ج: ساعات كار، تعطيلات و مرخصيها.

د: محل انجام كار.

ه: تاریخ انعقاد قرارداد کار.

و: مدت قرارداد كار.

ز: مزایای رفاهی و انگیزشی که بهکارگرداده میشود.

ح: چگونگی حلوفصل اختلافات با توجه به مفاد این تصویب نامه.

ط: نحوه فسخ قرارداد با توجه به مفاد این تصویب نامه.

ی: دیگرمواردی که با شرایط و اوضاع و احوال، طرفین درج آن را در قرارداد لازم بدانند.

تبصره ۱- قرارداد کار در سه نسخه تنظیم می شود که یک نسخه آن نزد کارگر، یک نسخه نزد کارفرما و یک نسخه در اختیار سازمان منطقه خواهد بود.

تبصره ۲- سازمان منطقه نمونه های قرارداد کار مورد نیاز کارگاه ها را به دو زبان - که یکی از آن ها فارسی خواهد بود - تهیه و در اختیار آنان قرار خواهد داد.

ماده ۱۱ کارفرما می تواند مدتی را به نام دوره آزمایشی کار تعیین نماید، در خلال این دوره هریک از طرفین می تواند بدون اخطار قبلی و بی آن که الزام به پرداخت خسارت داشته باشد، رابطه کار را قطع نماید.

مدت دوره آزمایشی با توافق دو طرف تعیین و در قرارداد ذکر می شود ولی در مورد کارگران نیمه ماهر و ساده بیش از یک ماه و کارگران ماهر بیش از سه ماهنخواهد بود. در هر صورت مزد و مزایای ضمن کار کارگری که کار وی حین دوره آزمایش یا پایان آن خاتمه می یابد باید برای مدتی که به کار اشتغال داشته است برداخت شود.

تبصره - انعقاد قرارداد آزمایشی بین یک کارگرویک کارفرما برای یک شغل معین فقط برای یکبار صورت خواهد گرفت.

ماده ۱۲ قرارداد کار به یکی از طرق زیرخاتمه مییابد:

الف: فوت كارگر.

ب: بازنشستگی کارگر.

ج: ازكارافتادگي كلي كارگر.

د: انقضای مدت در قراردادهای کار با مدت معین.

ه: پایان کار در قراردادهایی که منوط به کار معین است.

و: فسخ قرارداد کار از سوی کارفرما و کارگر در مواردی که در قرارداد کار مطابق این تصویبنامه پیش بینی شده است.

ز: استعفای کارگر.

ماده ۱۳ هرگاه اخراج کارگربه دلیل عدم رعایت آیین نامه انضباطی کار باشد می تواند به مرجع حل اختلاف پیشبینی شده در این تصویب نامه مراجعه نماید. مرجع مذکور براساس این تصویب نامه و آیین نامه های انضباطی مورد عمل کارگاه تصمیم لازم را اتخاذ خواهد کرد.

ماده ۱۴ هرگونه تغییر در شرایط کار منوط به پیش بینی آن در قرارداد کار و شرایط و اوضاع و احوال کارگاه خواهد بود. هرگاه کارفرما بدون توجه به قرارداد کار و عدم جلب و موافقت کارگر شرایط کار را تغییر دهد به نحوی که از لحاظ میزان مزد و یا حیثیت به او لطمه و زبان آورد سازد، کارگر می تواند به مرجع حل اختلاف شکایت کرده و تقاضای خسارت نماید.

فصل سوم - شرايط كار

ماده ۱۵ به کار گماردن افراد کم تراز ۱۵ سال تمام ممنوع است.

ماده ۱۶ مدت کار روزانه کارگربراساس توافق دو طرف و به موجب قرارداد کار تعیین خواهد شد ولی درهرحال از ۱۷۶ ساعت در چهار هفته تجاوز نخواهدکرد.

ماده ۱۷ کار روز کاری است که زمان انجام آن از ساعت (۶) تا (۲۲) و کار شبکاری است که زمان انجام آن بین ساعت (۲۲) تا (۶) میباشد. کار مختلط، کاری است که بخشی از ساعات انجام آن در روز و قسمتی از آن در شب واقع می شود.

ماده ۱۸ کار متناوب، کاری است که نوعاً در ساعات متوالی انجام نمی یابد، بلکه در ساعات معینی از شبانه روز صورت می گیرد.

ماده ۱۹ کار نوبتی، کاری است، که در طول ماه گردش دارد، به نحوی که نوبت های آن در صبح یا عصریا شب واقع می شود.

ماده ۲۰ هرگاه به موجب قرارداد منعقده، كار به صورت نوبتي و يا شبكاري

انجام پذیرد مزایای پرداختی به این قبیل کارها براساس قرارداد کار و توافق کارگرو کارفرما و شرایط و اوضاع و احوال کارگاه تعیین خواهد شد.

ماده ۲۱ استفاده از تعطیل هفتگی (جمعه)، مرخصی استحقاقی سالانه و تعطیلات رسمی براساس توافق دو طرف خواهد بود و هرگاه با موافقت کارگر این مرخصی ها به روز دیگری منتقل شود و یا استفاده نشود، مزایای پرداختی براساس توافق طرفین که قبلاً اتخاذ شده باشد خواهد بود.

ماده ۲۲ علاوه برتعطیلات رسمی کشور، روز جهانی کارگر(۱۱ اردیبهشت) نیز جزو تعطیلات رسمی کارگران به حساب می آید.

ماده ۲۳ در صورت فسخ یا خاتمه قرارداد کاریا بازنشستگی و از کار افتادگی کلی کارگرو یا تعطیل کارگاه مطالبات مربوط به مدت مرخصی استحقاقی کارگربه وی و در صورت فوت او به ورثهاش پرداخت می شود.

ماده ۲۴ مرخصی استحقاقی سالانه کارگران با احتساب روزهای جمعه جمعاً بیست روز است، سایر روزهای تعطیل جزو ایام مرخصی محسوب نخواهد شد.برای کار کم تر از یکسال، مرخصی مزبور، نسبت به کار انجام یافته، محاسبه می شود.

ماده ۲۵ هرگونه اضافه کار در چهار هفته بیش از (۱۷۶) ساعت مذکور در ماده ۱۵ این تصویبنامه انجام یابد مستلزم پرداخت مزایایی است که قبلاً درقرارداد کارپیش بینی شده است.

ماده ۲۶ حداقل مزد پرداختی در مناطق، کمتراز حداقل مزد قانونی کشور نخواهد بود.

ماده ۲۷ برای انجام کارمساوی که در شرایط مساوی دریک کارگاه انجام می گیرد باید به زن و مرد مزد مساوی پرداخت شود. تبعیض در تعیین میزان مزد براساس سن، جنس، نژاد و قومیت و اعتقادات سیاسی و مذهبی ممنوع است.

ماده ۲۸ در مواردی که با توافق طرفین قسمتی از مزد به صورت غیرنقدی

پرداخت می شود، باید ارزش نقدی تعیین شده برای این گونه پرداختها منصفانه ومعقول باشد.

فصل چهارم - مرجع حل اختلاف

ماده ۲۹ هرگونه اختلاف ناشی از اجرای مقررات این تصویبنامه و قرارداد کار که بین کارگرو کارفرما رخ دهد بدواً از طریق سازش حل خواهد شد. هرگاه اختلاف از طریق سازش حل نشود، موضوع ظرف (۱۰) روز از سوی هر یک از طرفین به هیأت رسیدگی ارجاع خواهد شد.

ماده ۳۰ هیأت مذکور در ماده فوق مرکب است از:

- كارفرماي ذيربط يا نماينده تامالاختياروي.
 - كارگرذى ربط يا نماينده تام الاختياروى.
 - نماینده سازمان منطقه.

تبصره: هیأت رسیدگی ظرف ده روز از تاریخ دریافت شکایات موظف است به موضوع رسیدگی و نظر خود را اعلام دارد.

ماده ۳۱ تصمیمات هیأت رسیدگی در صورت عدم اعتراض ظرف (۱۰) روز از تاریخ ابلاغ به طرفین لازم الاجرا خواهد بود.

ماده ۳۲ کارگری که قرارداد کارش از سوی کارفرما فسخ می شود می تواند ظرف (۱۵) روز به هیأت مراجعه و تقاضای رسیدگی نماید.

ماده ۳۳ هرگاه اخراج کارگراز سوی هیأت رسیدگی موجه تشخیص داده شود هیأت، اخراج وی را تأیید نموده و کارفرما را ملزم خواهد ساخت که در قبال هرسال خدمت حقوق (۱۵) روز کارگر را به وی بپردازد.

ماده ۳۴ هرگاه اخراج کارگر از سوی هیأت رسیدگی موجه شناخته شود، کارفرما را مخیر خواهد کرد تا کارگر را به کار برگردانده و حقوق ایام بلاتکلیفی وی را بپردازد و یا آن که در قبال هر سال خدمت حقوق (۴۵) روز وی را به عنوان خسارت اخراج بپردازد.

ماده ۳۵ دبیرخانه شورای عالی مکلف است با توجه به شرایط و اوضاع و احوال اقتصادی – اجتماعی، آیین نامه نمونه انضباط کار را با هماهنگی وزارت کار وامور اجتماعی و سازمان هر منطقه تهیه و برای اجرا در اختیار سازمانهای مناطق آزاد قرار دهد.

ماده ۳۶ کارفرمای هرکارگاه مستقر در منطقه، آییننامه انضباطی کار خاص آن کارگاه را تهیه و پس از تأیید سازمان منطقه به مراحل اجرا خواهد نهاد.

فصل پنجم - آموزش و كاريابي

ماده ۳۷ وزارت کار و امور اجتماعی، آمار و اطلاعات مورد نیاز مربوط به نیروی انسانی را با هماهنگی سازمان هر منطقه حسب مورد از کارگاهها و مؤسسات واقع در مناطق آزاد تهیه مینمایند.

ماده ۳۸ سازمان منطقه با صدور مجوز برای مراکز مشاوره شغلی و کاریابی غیر دولتی در مناطق آزاد خدمات لازم را از این طریق ارایه خواهد داد.

ماده ۲۹ سازمان منطقه با هماهنگی و همکاری وزارت کار و امور اجتماعی (سازمان آموزش فنی و حرفهای) و با عنایت به ماده (۹) قانون چگونگی اداره مناطق آزاد تجاری – صنعتی متناسب با نیاز بازار کار نسبت به ایجاد مراکز آموزش فنی و حرفهای در منطقه اقدام خواهد کرد.

ماده ۲۰ سازمان منطقه با هماهنگی واحد کار و خدمات اشتغال و کارفرمایان نسبت به معرفی افرادی که نیاز به آموزش دارند به مراکز آموزش فنی و حرفهای اقدام خواهد کرد.

تبصره: ضوابط مربوط به اعزام این قبیل افراد برای آموزش و چگونگی تشکیل دوره های آموزشی و غیره از سوی سازمان منطقه با همکاری واحد کار و خدمات اشتغال تنظیم خواهد شد.

فصل ششم - اشتغال اتباع خارجي

ماده ۲۱ کلیه کارفرمایان کارگاههای واقع در مناطق موظف اند حتی الامکان نیروی کار مورد نیاز خود را از میان کارگران ایرانی تأمین نمایند. بااین حال در کارگاههای مذکور می توان از خدمات، تخصصها و مهارتهای متخصصان تبعه کشورهای خارجی تحت شرایط مندرج در این تصویب نامه استفاده کرد. تبصره: در هرصورت نسبت کارگران خارجی نباید از ده درصد (۱۰٪) کل شاغلان هر منطقه بیش تر باشد.

ماده ۴۲ پروانه اشتغال برای اتباع خارجی با رعایت ماده (۴۱) و تبصره آن به تشخیص و درخواست سازمان مناطق و توسط واحد کار و خدمات اشتغال درمنطقه صادر می شود.

ماده ۴۳ ماده ۴۳ اتباع خارجی که در مناطق آزاد به کار اشتغال می ورزند تعهد خواهند کرد که طی مدت اشتغال، به کارگران ایرانی تخصصهای خود را آموزش دهند. چگونگی انتقال تخصص تبعه خارجی به کارگران ایرانی را سازمان هر منطقه تعیین خواهد کرد.

ماده ۴۴ هر کارفرمایی که قرارداد کار با تبعه کشورهای خارجی منعقد ساخته، به هنگام پایان قرارداد کار و هم چنین تبعهای که قرار دادش پایان پذیرفته موظف اند مراتب را به واحد کار و خدمات اشتغال سازمان هر منطقه اطلاع دهند.

ماده ۲۵ کارگاه های مستقر در منطقه ملزم هستند فهرستی شامل نام، ملیت، تخصص، شغل و مزد دریافتی کارگران خود را هرشش ماه یک بار تهیه و به واحد کار و خدمات اشتغال سازمان هر منطقه اعلام دارند.

فصل هفتم - تأمين اجتماعي

ماده ۴۶ سازمان هر منطقه آزاد مکلف است رأساً یا با مشارکت سازمان تأمین اجتماعی و یا شرکت های بیمه نسبت به تأسیس «صندوق یا صندوق هایی»

به منظور ارایه خدمات درمانی، غرامت دست مزد ایام بیماری، بارداری، ازکارافتادگی جزیی و کلی، بازنشستگی، فوت و سایر موارد مربوط برای کارکنان مشمول این مقررات در مناطق آزاد اقدام نمای.

ماده ۲۷ آن دسته از کارگران شاغل در واحدهای واقع در مناطق آزاد که در گذشته مشمول قانون تأمین اجتماعی بوده و حق بیمه به سازمان تأمین اجتماعی پرداخته اند و نیز کارگران مشمول مقررات این تصویب نامه که حق بیمه به صندوق پرداخته اند سوابق آن ها محفوظ بوده و در موارد اشتغال بعدی می توانند سوابق خود را منتقل سازند.

تبصره: ضوابط و دستورالعملهای مربوط به سوابق این گونه افراد و احتساب آن توسط سازمان مناطق و سازمان تأمین اجتماعی تهیه و به تأیید شورای عالی مناطق آزاد خواهد رسید.

ماده ۴۸ اتباع خارجی که در مناطق آزاد به کار اشتغال دارند می توانند همانند اتباع ایرانی از مزایای صندوق مربوط استفاده کنند.

ماده ۲۹ اتباع خارجی مجاز به کاریا اقامت در مناطق آزاد از حیث خدمات درمانی مشمول مقررات "بیمه گر" خواهند بود. به هرحال بیمه اتباع خارجی با توجه به قراردادهای متقابل انجام پذیرد خواهد بود.

ماده ۵۰ ضوابط و دستورالعملهای مربوط به تعیین سرانه حق بیمه اتباع خارجی و نحوه تشکیل صندوق یا صندوقها و مقررات حاکم برآن و روابط صندوقها و سازمان تأمین اجتماعی و یا دیگر شرکتهای بیمه و چگونگی انتقال سوابق بیمه کارگران خارجی به کشور و سایر مسایل مربوط توسط دبیرخانه شورای عالی و سازمان تأمین اجتماعی تهیه و به تأیید شورای عالی مناطق آزاد خواهد رسید.

فصل هشتم - متفرقه

ماده ۵۱ مقاوله نامه ها و توصیه نامه های سازمان بین المللی کار در مناطق آزاد لازم الرعایه می باشد.

اکبرهاشمی رفسنجانی - رییسجمهور؛ این تصویب نامه در تاریخ ۸ /۳/۳/۳۸ به تأیید مقام محترم ریاست جمهوری رسیده است؛ حسن حبیبی - معاون اول رییسجمهور

و: ماده ۱۳۲ قانون مالیاتهای مستقیم موضوع ماده ۳۱ قانون رفع موانع تولید رقابتپذیرو ارتقای نظام مالی کشور

ماده ۱۳۲ درآمد ابرازی ناشی از فعالیت های تولیدی و معدنی اشخاص حقوقی غیردولتی در واحدهای تولیدی یا معدنی که از تاریخ اجرای این ماده از طرف وزارت خانه های ذی ربط برای آن ها پروانه بهره برداری صادر یا قرارداد استخراج و فروش منعقد می شود و هم چنین درآمدهای خدماتی بیمارستان ها، هتل ها و مراکزاقامتی گردشگری اشخاص یادشده که از تاریخ مذکور از طرف مراجع قانونی ذی ربط برای آن ها پروانه بهره برداری یا مجوز صادر می شود، از تاریخ شروع بهره برداری یا استخراج یا فعالیت به مدت پنج سال و در مناطق کم ترتوسعه یافته به مدت ده سال با نرخ صفر مشمول مالیات می باشد.

الف: منظور از مالیات با نرخ صفر روشی است که مودیان مشمول آن مکلف به تسلیم اظهارنامه، دفاتر قانونی، اسناد و مدارک حسابداری حسب مورد، برای درآمدهای خود به ترتیب مقرر در این قانون و در مواعد مشخص شده به سازمان امور مالیاتی کشور می باشند و سازمان مذکور نیز مکلف به بررسی اظهارنامه و تعیین درآمد مشمول مالیات مودیان براساس مستندات، مدارک و اظهارنامه مذکور است و پس از تعیین درآمد مشمول مالیات مودیان، مالیات آن ها با نرخ صفر محاسبه می شود.

ب: مالیات با نرخ صفر برای واحدهای تولیدی و خدماتی و سایر مراکز موضوع این ماده که دارای بیش از پنجاه نفر نیروی کار شاغل باشند چنان چه در دوره معافیت، هرسال نسبت به سال قبل نیروی کار شاغل خود را حداقل پنجاه درصد (۵۰٪) افزایش دهند، به ازای هر سال افزایش کارکنان یکسال اضافه می شود. تعداد نیروی کار شاغل و هم چنین افزایش اشتغال نیروی کار در هر واحد با تأیید وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی و ارایه اسناد و مدارک مربوط به فهرست بیمه تأمین اجتماعی کارکنان محقق می شود. در صورت کاهش نیروی کار از حداقل افزایش مذکور در سال بعد که از مشوق مالیاتی این بند استفاده کرده باشند، مالیات متعلق در سال کاهش، مطالبه و وصول می شود. افرادی که بازنشسته، بازخرید و مستعفی می شوند کاهش محسوب نمی گردد.

پ: دوره برخورداری محاسبه مالیات با نرخ صفر برای واحدهای اقتصادی مذکور موضوع این ماده واقع در شهرکهای صنعتی یا مناطق ویژه اقتصادی بهمدت دو سال و در صورت استقرار شهرکهای صنعتی یا مناطق ویژه اقتصادی در مناطق کم تر توسعه یافته، بهمدت سه سال افزایش می یابد.

ت: شرط برخورداری از هرگونه معافیت مالیاتی برای اشخاص حقیقی و حقوقی فعال در مناطق آزاد و سایر مناطق کشور تسلیم اظهارنامه مالیاتی در موقع مقرر قانونی است. اظهارنامه مالیاتی اشخاص حقوقی شامل ترازنامه و حساب سود و زیان طبق نمونهای است که توسط سازمان امور مالیاتی تهیه می شود.

ث: به منظور تشویق و افزایش سرمایه گذاری های اقتصادی در واحدهای موضوع این ماده علاوه بر دوره حمایت از طریق مالیات با نرخ صفر حسب مورد، سرمایه گذاری در مناطق کم ترتوسعه یافته و سایر مناطق به شرح زیر مورد حمایت قرار می گیرد:

١. درمناطق كم ترتوسعه يافته:

مالیات سالهای بعد از دوره محاسبه مالیات با نرخ صفر مذکور در صدر این ماده تا زمانی که جمع درآمد مشمول مالیات واحد به دو برابر سرمایه ثبت و پرداخت شده برسد، با نرخ صفر محاسبه می شود و بعد از آن، مالیات متعلقه با نرخهای مقرر در ماده (۱۰۵) این قانون و تبصره های آن محاسبه و دریافت می شود.

۲. در سایرمناطق

پنجاه درصد (۵۰٪) مالیات سالهای بعد از دوره محاسبه مالیات مذکور در صدر این ماده با نرخ صفر و پنجاه درصد (۵۰٪) باقی مانده با نرخ های مقرر در ماده (۱۰۵) قانون مالیات های مستقیم و تبصره های آن محاسبه و دریافت می شود. این حکم تا زمانی که جمع درآمد مشمول مالیات واحد، معادل سرمایه ثبت و پرداخت شده شود، ادامه می یابد و بعد از آن، صدد رصد (۱۰۵٪) مالیات متعلقه با نرخ های مقرر در ماده (۱۰۵) این قانون و تبصره های آن محاسبه و دریافت می شود.

درآمد حمل و نقل اشخاص حقوقی غیردولتی، از مشوق مالیاتی جزءهای (۱) و (۲) این بند برخوردار میباشند. اشخاص حقوقی غیردولتی موضوع این ماده که قبل از این اصلاحیه تأسیس شدهاند، در صورت سرمایهگذاری مجدد از مشوق این ماده می توانند استفاده کنند.

هرگونه سرمایهگذاری که با مجوز مراجع قانونی ذی ربط به منظور تأسیس، توسعه، بازسازی و نوسازی واحدهای مذکور برای ایجاد داراییهای ثابت به استثنای زمین هزینه می شود، مشمول حکم این بند است.

ج: استثنای زمین مذکور در انتهای بند (ت)، در مورد سرمایهگذاری اشخاص حقوقی غیردولتی در واحدهای حمل و نقل، بیمارستانها، هتلها

و مراکز اقامتی گردشگری صرفا بهمیزان تعیینشده در مجوزهای قانونی صادرشده از مراجع ذی صلاح، جاری نمی باشد.

چ: در صورت کاهش میزان سرمایه ثبت و پرداخت شده اشخاص مذکور که از مشوق مالیاتی این ماده برای افزایش سرمایه استفاده کرده باشند، مالیات متعلق و جریمه های آن مطالبه و وصول می شود.

ح: در صورتی که سرمایه گذاری انجام شده موضوع این ماده با مشارکت سرمایه گذاران خارجی با مجوز سازمان سرمایه گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی ایران انجام شده باشد به ازای هر پنج درصد (۵٪) مشارکت سرمایه گذاری خارجی به میزان ده درصد (۱۰٪) به مشوق این ماده به نسبت سرمایه ثبت و پرداخت شده و حداکثر تا پنجاه درصد (۵۰٪) اضافه می شود.

خ: شرکتهای خارجی که با استفاده از ظرفیت واحدهای تولیدی داخلی در ایران نسبت به تولید محصولات با نشان معتبر اقدام کنند در صورتی که حداقل بیست درصد (۲۰٪) از محصولات تولیدی را صادر نمایند از تاریخ انعقاد قرارداد همکاری با واحد تولید ایرانی در دوره محاسبه مالیات با نرخ صفر واحد تولیدی مذکور مشمول حکم این ماده بوده و در صورت اتمام دوره مذکور، از پنجاه درصد (۵۰٪) تخفیف در نرخ مالیاتی نسبت به درآمد ابرازی حاصل از فروش محصولات تولیدی در مدت مذکور در این ماده برخوردار می باشند.

د: نرخ صفر مالیاتی و مشوق های موضوع این ماده شامل درآمد واحدهای تولیدی و معدنی مستقر در شعاع یک صد و بیست کیلومتری مرکز استان تهران و پنجاه کیلومتری مرکز استان اصفهان و سی کیلومتری مراکز سایر استان ها و شهرهای دارای بیش از سیصد هزار نفر جمعیت براساس آخرین سرشماری نفوس و مسکن نمی شود.

واحدهای تولیدی فناوری اطلاعات با تأیید وزارتخانههای ذیربط و معاونت علمی و فناوری رییسجمهور درهرحال از امتیاز این ماده برخوردار

می باشند. هم چنین مالیات واحدهای تولیدی و معدنی مستقر در کلیه مناطق ویژه اقتصادی و شهرکهای صنعتی به استثنای مناطق ویژه اقتصادی و شهرکهای مستقر در شعاع یک صد و بیست کیلومتری مرکز استان تهران با نرخ صفر محاسبه می شود و از مشوق های مالیاتی موضوع این ماده برخوردار می باشند.

در خصوص مناطق ویژه اقتصادی و شهرکهای صنعتی یا واحدهای تولیدی که در محدوده دو یا چند استان یا شهر قرار میگیرند، ملاک تعیین محدوده به موجب آییننامهای است که حداکثر سه ماه پس از تصویب این قانون با پیشنهاد مشترک وزارتخانههای صنعت، معدن و تجارت و امور اقتصادی و دارایی و سازمان مدیریت و برنامهریزی کشور و سازمان حفاظت محیط زیست تهیه و به تصویب هیأت وزیران می رسد.

ذ: فهرست مناطق کم تر توسعه یافته شامل استان، شهرستان، بخش و دهستان در سه ماهه اول در هر برنامه پنج ساله، توسط سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور با همکاری وزارت امور اقتصادی و دارایی با لحاظ شاخصهای نرخ بیکاری و سرمایه گذاری در تولید تهیه می شود و به تصویب هیأت وزیران می رسد و تا ابلاغ فهرست جدید، فهرست برنامه قبلی معتبر می باشد. تاریخ شروع فعالیت با تأیید مراجع قانونی ذی ربط، مناط اعتبار برای احتساب مشوق های مناطق کم تر توسعه یافته است.

ر: کلیه تأسیسات ایرانگردی و جهانگردی که قبل از اجرای اینماده پروانه بهرهبرداری از مراجع قانونی ذی ربط أخذ کرده باشند تا مدت شش سال پس از تاریخ لازم الاجراشدن این ماده از پرداخت پنجاه درصد (۵۰٪) مالیات بر درآمد ابرازی معاف می باشند. حکم این بند نسبت به درآمد حاصل از اعزام گردشگر به خارج از کشور مجری نیست.

ز: صددرصد (۱۰۰٪) درآمد ابرازی دفاتر گردشگری و زیارتی دارای مجوز

از مراجع قانونی ذی ربط که از محل جذب گردشگران خارجی یا اعزام زائر به عربستان، عراق و سوریه تحصیل شده باشد با نرخ صفر مالیاتی مشمول مالیات می باشد.

ژ: مالیات با نرخ صفر موضوع این قانون صرفا شامل درآمد ابرازی به جز درآمدهای کتمان شده می باشد. این حکم در مورد کلیه احکام مالیاتی با نرخ صفر منظور در این قانون و سایر قوانین مجری است.

س: معادل هزینه های تحقیقاتی و پژوهشی اشخاص حقوقی خصوصی و تعاونی در واحدهای تولیدی و صنعتی دارای پروانه بهره برداری از وزارت خانه های ذی ربط که در قالب قرارداد منعقده با دانشگاه ها یا مراکز پژوهشی و آموزش عالی دارای مجوز قطعی از وزارت خانه های علوم، تحقیقات و فناوری و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی که در چهارچوب نقشه جامع علمی کشور انجام می شود، مشروط بر اینکه گزارش پیشرفت سالانه آن به تصویب شورای پژوهشی دانشگاه ها و یا مراکز تحقیقاتی مربوطه برسد و ناخالص درآمد ابرازی حاصل از فعالیت های تولیدی و معدنی آن ها کمتر از پنج میلیارد (۵۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰,۰۰۰, ریال نباشد، حداکثر به میزان ده درصد (۱۸٪) مالیات ابرازی سال انجام هزینه مذکور بخشوده می شود. معادل مبلغ منظور شده به حساب مالیات اشخاص مذکور، به عنوان هزینه قابل قبول مالیاتی پذیرفته نخواهد شد.

دستورالعمل اجرایی این بند با پیشنهاد سازمان امور مالیاتی کشور به تصویب وزرای امور اقتصادی و دارایی، صنعت، معدن و تجارت، علوم، تحقیقات و فناوری و بهداشت، درمان و آموزش پزشکی می رسد.

تبصره ۱- کلیه معافیت های مالیاتی و محاسبه با نرخ صفر مالیاتی مازاد بر قوانین موجود مذکور در این ماده از ابتدای سال ۱۳۹۵ اجراء می شود.

تبصره ۲- آیین نامه اجرایی موضوع این ماده و بندهای آن حداکثر ظرف مدت

شش ماه پس از ابلاغ قانون توسط وزارتخانه های امور اقتصادی و دارایی و صنعت، معدن و تجارت با همکاری سازمان امور مالیاتی کشور تهیه می شود و به تصویب هیأت و زیران می رسد.

ز. آییننامه اجرایی بند د ماده ۱۳۲ اصلاحی قانون مالیاتهای مستقیم

ماده ۱ در این آیین نامه اصطلاحات زیر در معانی مشروح مربوط به کار می روند:

الف: محدوده: شعاع (فاصله هوایی) یک صد و بیست کیلومتر برای تهران (به استثنای شهرک – های صنعتی استان های قم و سمنان)، پنجاه کیلومتر برای اصفهان و سی کیلومتر برای سایر مراکز استان ها و شهرهای بالای سیصد هزار نفر جمعیت.

ب: شهرک صنعتی: شهرکی که به استناد قانون راجع به تأسیس شرکت شهرکهای صنعتی ایران – مصوب ۱۳۶۲ – با اصلاحات بعدی، ایجاد شده یا می شود.

پ: منطقه ویژه اقتصادی: منطقه ای که به استناد قانون تشکیل و اداره مناطق ویژه اقتصادی جمهوری اسلامی ایران – مصوب ۱۳۸۴ – ایجاد شده یا می شود.

ماده ۲ ملاک تعیین محدوده جهت محاسبه مالیات با نرخ صفر و برخورداری از مشوق های مالیاتی موضوع بند (د) ماده (۳۲) اصلاحی قانون مالیات های مستقیم، در مورد واحدهای تولیدی، شهرکهای صنعتی و مناطق ویژه اقتصادی که در محدوده دویا چند شهریا استان قرار می گیرند، به صورت زیراست:

الف: چنان چه واحد تولیدی، شهرک صنعتی یا منطقه ویژه اقتصادی در محدوده شهر تهران قرار گیرد (فارغ از این که داخل یا خارج از محدوده شهر

یا شهرهای دیگر قرار گرفته باشد) مشمول مقررات محدوده تهران میباشد. ب: در سایر موارد، چنان چه واحد تولیدی، در محدوده دو یا چند شهر از استانهای مختلف قرار داشته باشد، تابع مقررات مربوط به استان محل استقرار واحد تولیدی میباشد. هم چنین در مواردی که واحد تولیدی در محدوده دو یا چند شهر از یک استان قرار گرفته باشد مشمول مقررات مرکز استان یا شهرهای بیش از سیصد هزار نفر جمعیت آن استان حسب مورد خواهد بود.

ماده ۳ در صورت وجود اختلاف بین اداره کل امور مالیاتی و واحد تولیدی در خصوص فاصله واحد مزبور با مراکز استان ها و شهرهای بالای سیصد هزار نفر جمعیت، نظر و زارت راه و شهرسازی براساس استعلام سازمان امور مالیاتی کشور ملاک عمل خواهد بود.

ماده ۲ ملاک قرار گرفتن واحد تولیدی یا معدنی در محدوده، آخرین تقسیمات کشوری و تعیین محدوده های شهری در زمان صدور پروانه بهره برداری یا انعقاد قرارداد استخراج و فروش از سوی وزارت خانه های ذی ربط است و تغییرات بعدی آن تأثیری براعمال یا عدم اعمال محاسبه مالیات با نرخ صفر و مشوق های موضوع ماده (۱۳۲) قانون مالیات های مستقیم ندارد.

اسحاق جهانگیری معاون اول رییس جمهوری این مصوبه را ۱۱ مهر ۹۴ برای اجرا به وزارت صنعت، معدن و تجارت – وزارت امور اقتصادی و دارایی، سازمان مدیریت و برنامه ریزی کشور، سازمان حفاظت محیط زیست و دبیرخانه شورای عالی مناطق آزاد تجاری، صنعتی و ویژه اقتصادی ابلاغ کرد.

from the tax set forth in Article 105 of this Article for a term of 4 years beginning from the date of exploitation or extraction. As regards the less developed regions, the exemption shall apply to 100% of the income for 10 years.

Note (1). The list of less developed regions shall be prepared by the State Organization of Management and Planning and Ministries of Economic Affairs and Finance and Industries and Mines, and will be approved by the Council of Ministers, for the rest of the term of the Third Economic, Social and Cultural Development plan of the Islamic Republic of Iran, and at the beginning of the term of each of the forthcoming development plans.

Note (2). The exemption provisioned in this Article shall not apply to the income of producing and mining entities established within a 120-kilometerradius from the center of Tehranor within 50-kilometer radius from the center of Isfahan and within a 30-kilometers radius from the administrative centers of provinces and cities with a population exceeding 300,000, according to the latest census, except for industrial townships established within the same 30-kilomenres radius from the latter province centers and cities.

Note (3). All enterprises for internal and international tourism that hold exploitation permit from the Ministry of Culture and Islamic Guidance shall enjoy an annual exemption with regard to 50% of their applicable taxes.

Note (4). The rules for determining the date of commencement of exploitation of exempt enterprises subject to this Article, and for determination of the confines referred to in the Note 2 above, will be specified and declared by the ministries of Economic Affairs and Finance and Industries and Mines.

Article 48 Foreign nationals working in free zones should use the advantages of the fund in similar manner with Iranian workers.

Article 49 Foreign workers licensed to work or live in free zones should be covered by insurer's regulations in terms of treatment services. However, insurance of foreign nationals should be done based on reciprocal contracts.

Article 50 (Amended in 1995-01-15)-Regulations and instructions concerning determination of insurance fees for foreign nationals, establishment of fund(s) and dominating regulations and association of funds and Social Security Organizations with other insurance companies, as well as transfer of insurance records of foreign investors should be developed by secretariat of the Supreme Council and Social Security Organization and approved by majority of member ministers in the Supreme Council of Free Zones.

Chapter. 8-Miscelaneous Affairs

Article 51 Conventions and recommendation letters of International Labor Organization should be considered in free zones.

Foreign Capital: The capitals addressed in article 3 of present law (except for Rial-based accounts) which are imported from mainland into free zones by Iranian citizens.

Special Profit: The realized profit excess of a firm minus costs during a financial period which results from activities done for ripping profit. The profit is measured based on commonly accepted accounting principles.

Direct Taxes Act; Title D - On Miscellaneous Provisions Chapter I - Exemptions

Article 1321 Eighty percent of the income from producing and mining activities, which is derived and declared by producing and mining enterprises of cooperative or private sectors for whom exploitation licenses are issued, or with whom extraction and sale contracts are concluded, as of March 21, 2002 (from the beginning of the year 1381) by relevant ministries, shall be exempt

Article 42 Establishment license for foreign nationals should be issued based on article 41 and its bylaw and request of Authority. The license should be issued by Department of Job and Employment Services.

Article 43 Foreign nationals employed in free zones should promise to teach their skills to Iranian workers during their employment. The authority in each zone will determine the way of transferring foreign workers' expertise to Iranian workers.

Article 44 Each employer who signs a job contract with foreign workers and the foreign worker should notify Department of Job and Employment Services about expiration of job contract.

Article 45 The regional workshops should develop a list of names, nationalities, expertise, occupations and income of their employees once every six years and communicate the list to Department of Job and Employment Services in each zone.

Chapter. 7-Social Security

Article 46 In every free zone, its authority should cooperate with Social Security Organization and/or insurance companies to establish fund(s) for offering treatment services, compensating employees for sick leave, pregnancy, partial or general disability, retirement, death and other issues related to employees in free zones.

Note. (Amended in 1995-12-04)-Social Security Organization could independently offer different insurance services to domestic and foreign worker employed in different business units of free zones based on pre-approved social security obligations.

Article 47 The workers involved in free zone business/manufacturing units who have paid their insurance fee to Social Security Organization as well as workers who pay their insurance fee to insurance funds should be assured that their insurance record will be maintained and considered in future employments.

Note. Regulations and instructions concerning history of this type of individuals should be developed by Free Zones Authority and Social Security Organization and confirmed by the Supreme Council of Free Zones.

Affairs and authorities of every zone. Then, the bylaw should be communicated to free zones authorities for enforcement.

Article 36 Employer of any workshop located in the zone should develop a distinctive disciplinary bylaw for that workshop. After confirmation of authority, the bylaw could be enforced.

Chapter. 5-Training and Efficiency

Article 37 In coordination with authorities in each zone, Ministry of Labor and Social Affairs should develop required data and statistics regarding human resources based on workshops and entities located in free zones.

Article 38 The authority in each zone should license career counseling centers and non-governmental agencies in free zones to let them offer their services.

Article 39 Authorities in each zone should cooperate with Ministry of Labor and Social Affairs (Technical and Vocational Training Organization) to establish centers for technical and vocational training based on article 9 of Law on Administration of Free Trade-Industrial Zones and requirements of job market.

Article 40 Authority in each zone should cooperate with units of job and employment services as well as employers in introducing people with training needs to centers of technical and vocational training.

Note. Regulations concerning sending individuals for training and creating training periods should be developed by authority in each zone and cooperation with units of job and employment services.

Chapter. 6-Employment of Foreign Nationals

Article 41 All employers of workshop within free zones should employ their labor force from Iranian workers. However, in these workshops, one could also use services, expertise, and skills of foreign experts based on conditions included in this approval letter.

Note. In any case, the ratio of foreign workers should not exceed 10 percent of all employees in a zone.

Discriminated compensation based on age, sex, ethics, and political and religious beliefs is forbidden.

Article 28 In cases in which both parties agree that a part of compensation be paid in other ways than cash, the equivalent cash value of such arrangements should be reasonable.

Chapter. 4- Board of Dispute Settlement

Article 29 Any disagreement on enforcement of regulations concerning this approval letter and job contract between worker and employer should be dealt with through compromise.

If disagreement is not resolved through compromise, the subject should be communicated to board of dispute settlement in 10 days.

Article 30 The board should include:

- -Employer or his/her/its representative
- -Worker or his/her representative
- -Representative of authority in free one

Note. Board of dispute settlement should review the subject of dispute and offer its decree within 10 days from receiving complaint.

Article 31 (Amended in 1997-07-21): Decisions of dispute settlement board should be enforced in 10 days from date of communication to involved parties. This should be done by Department for Enforcement of Justice Rulings.

Article 32 If an employer cancels a work contract, the fired worker could visit the board within next 15 days and asks for their ruling.

Article 33 If the board regards discharge of a worker to be justified, the board will confirm his/her discharge but obligates the employer to pay 15-day compensation per year of working in the position.

Article 34 If the board regards discharge of a worker to be unjustifiable, the employer should re-employ the worker and pay him/her for the period he/she had been jobless. To compensate the damage, the worker should be paid equivalent wage for 45 days per year.

Article 35 The secretariat of the Supreme Council is obliged to observe socio-economic conditions and develop Bylaw of Work Discipline in coordination with Ministry of Labor and Social

Article 16 Daily duration of working should be determined based on agreement of both parties and terms of job contract. However, working for more than 176 hours per week is not allowed.

Article 17 Daily work is a job which starts from 6 a. m till 22 p, m. In contrast, night job starts from 22 p. m to 6 a. m. A mixed job is an occupation which overlaps both periods.

Article 18 Frequent job is an occupation which is done in random ours and not in definite hours of day or night.

Article 19 Shift job is an occupation which is conducted periodically so that its shifts might be at morning, evening or night.

Article 20 Based on signed contract, whenever a job is done in shift or nightly modes, compensation should be paid based on labor law, agreement between worker and employer and conditions of workshop.

Article 21 Use of weekly holiday, annually permitted leaves and holidays by worker should be bilaterally approved by both parties. Whenever worker agrees to ask for leave in definite days of the ear, compensation will change accordingly.

Article 22 In addition to official holidays, international labor day (May 01st) will be among official holidays of workers.

Article 23 In the case of cancellation or expiration of job contract or retirement and disability of worker and or closure of workshop, the liabilities of paid leave of workers should be paid. If the worker passes away, the money should be paid to his/her inheritors.

Article 24 Annual paid leaves and Fridays do not exceed 20 days per year. Other holidays will not be regarded as leave. If a worker is contracted for less than 1 year, paid leaves should be defined accordingly.

Article 25 Any overwork in four consecutive work which makes sum of working hours more than 176 hours (as detailed in article 15 of present approval letter) should be compensated as stated in labor contract.

Article 26 Minimum wage paid in free zones should not be less than legal wage in Iran.

Article 27 For doing similar work in similar conditions in a workshop, male and female workers should be paid equally.

Article 11 The employer could determine a trial period during which either party could end occupational relationship without pre-warning or obligation to pay compensation.

The duration of trial period should be determined by both parties and included in the contract. In the case of expert and simple workers, 1 and 3 months could be denoted as trial period respectively.

In the case that salary and benefits of job a worker conducts should be paid no matter he/she is fired during trial period.

Note. Trial contract between employer and his/her/its worker should be signed once and for a definite take.

Article 12 Job contract could be ended through following ways:

A-Death of worker

B-Retirement of worker

C-General disability of worker

D-Expiration of a job contract signed for a definite duration

E-Finishing the task(s) for contracts signed for conducting a definite task

F-Cancellation of job contract by employer and/or employer based on terms of relevant approval letter

H-Worker's resignment

Article 13 Whenever a worker is fired due to dissatisfaction of terms included in relevant disciplinary bylaw, he/she could refer to pre-determined entity for resolution of conflicts. The entity will make required decisions based on approval letter and disciplinary bylaws.

Article 14 Any modification of work conditions should be already noted in job contract as well as agreements on conditions of workshop. Whenever employer changes conditions of job without considering job contract and asking for worker's approval so that workers' compensation or reputation is disrupted, the worker could refer to predetermined entity for resolution of contract and ask for compensation.

Chapter. 3-Work Conditions

Article 15 Appointing individuals whose ages are less than 15 years old is forbidden.

finite period of time is mentioned in the contract, the contract will be deemed to be permanent.

Note 3. In contracts with definite duration and tasks to be done, neither party is allowed to cancel the contract (unless predicted in job contract). In the case of bilateral cancellation of contract by either party, the other party could ask for compensation by appealing to relevant judicial bodies.

Article 8 The persistency of job will not affect permanence of contracts signed for definite period of time.

Article 9 Satisfaction of following conditions is essential for assuring of validity of job contract.

A-Legitimacy of subject of contract

B-Definiteness of subject of contract

C-Lack of legal and religious limitations for both parties against exploitation of assets and conducting intended tasks.

Note. It is generally presumed that job contracts are legal unless their validity is confirmed in relevant bodies.

Article 10 In addition to complete specifications of both parties, the job contract should include the following items:

A-Type of task, profession, or task that workers are to undertake

B-Compensation

C-Working hours, holidays and leaves

D-Place of occupation

E-Expiration date of job contract

F-Duration of contract (if work is temporary)

G-Incentives and welfare benefits that workers are awarded

H-Procedures for resolving conflicts based on terms of present approval letter

I-Procedure for cancelation of contract based on items of present approval letter

G-Other terms to be included in the contract based on existing conditions

Note 1. Job contract should be developed in 3 copies which worker, employer and zone authority each will hold a copy.

Note 2. Authority of the zone should develop samples of job contracts in 2 languages one of which should be Persian.

rights and fulfilment of contractual obligations should be organized by Authority.

In each zone, the Authority should receive necessary guarantees to ascertain that employers fulfil their obligations regarding their employees. If such obligations are not fulfilled by employers, the guarantees are used-after issuing decree by courts of justice- to fulfil regulations concerning workers.

Article 3 In each zone, the organization cooperates with employers and workers to develop facilities that workers of the zone need such as residence, sports facilities, centers for offering healthcare and facilities for supplying foodstuff and basic necessities.

Article 5 Ministry of Labor and Social Affairs and authorities of each zone should establish departments of job and employment services in free zones to control job market affairs, monitor protection and work safety conditions and conduct other affairs.

Note 1. Director of department of jobs and employment services should be assigned based on suggestions of Authority in each zone and decree of Minister of Labor and Social Affairs.

Note 2. Director of department of jobs and employment services should report the performance of the department to Ministry of Labor and Social Affairs every three months.

Article 6 Labor inspectors should control the workshops included in this approval letter. Employers and Authority of each zone should make proper arrangements for protection and safety of workers and offering legal recommendations of labor inspectors in due time.

Chapter. 2-Job Contract

Article 7 Job contract refers to a written contract based on which worker conducts task(s) in exchange for a definite salary. The worker could conduct the task(s) for a limited or unlimited period of time.

Note 1. If duration of occupation is not definite, considering nature of job, end of project or involvement in workshop will be interpreted as time for expiration of a contract.

Note 2. In cases in which a job is permanently assigned and node-

Regulations of Recruitment of Human Resources, Insurance and Social Security in Free Trade-Industrial Zones of Islamic Republic of Iran

Chapter. 1-General Principles

Article 1 In this approval letter, the following abbreviated terms could be used:

Country: Islamic Republic of Iran

Secretariat: Secretariat of the Supreme Council of Free

Trade-Industrial Zones of Iran

Regulations: Regulations included in article 12 of Law on Administration of Free Trade-Industrial Zones 119 regarding recruitment of human resources, insurance and social security

Worker: A person who works for an employer in exchange for compensation.

Employer: A legal or real person that compensates a worker for the works he asks the workers to do.

Workshop: A location where worker is demanded by employer or his representative to work in such as industrial, agricultural, mining, constructional, transportation, service, and business bodies or public places.

Compensation: Cash and/or credit sum of money paid to a worker foe what he/she does.

Fixed Wage: Sum of compensation for a job and occupational privileges based on the job.

Salary: If wage is paid monthly, it is called salary.

Period of Occupation: Period of time or amount of energy a worker spends to conduct intended tasks requested by employer.

Article 2 All workers, employers and workshops located in free zones are covered by regulations included in this approval letter.

Note. The persons covered by Law of National Employment or other recruitment regulations as well as workers in familial workshops in which workshop owner and his first-degree relatives work are not addressee of this approval letter.

Article 3 Surveilance of execution of regulations included in this approval letter and consideration of employers' and workers'

measures, upon the request of the Organization, for the issuance of entry visa, residence permit, work and employment permit, as the case may be, for foreign investors, managers and experts working for the private sector involved in foreign investments under this Law, as well as their immediate relatives.

Note. Differences of opinions between the Organization and executive. bodies. Will be settled upon the opinion of the Minister of Economic Affairs and Finance.

Article 21 The Organization is required to provide for the public to have access to all information related to investments, foreign investors, investment opportunities, Iranian partners, fields of activity and other information available to the Organization.

Article 22 All Ministries, state-owned companies and organizations as well as public institutes to whom the applicability of law is required to be stipulated by name, are under obligation to provide the Organization with reports on foreign investments implemented as well as information required for foreign investors I so that the Organization can proceed in accordance with the above Article.

Article 23 The Minister of Economic Affairs and Finance is required to provide, every six months, the relevant committees in Islamic Consultative Assembly with a report on the performance of the Organization with respect to foreign investments under this Law.

Article 24 As from the date of ratification of this Law and its t Implementing Regulations, the Law for the Attraction and Protection of Foreign Investments ratified on November 28, 1945 - as well as its Implementing Regulations are repealed. The provisions of this Law shall be repealed or altered by subsequent laws and regulations in the event that repeal or alteration of this Law would have been stipulated in those laws and regulations.

Article 25 The Implementing Regulations of this Law shall be prepared by the Ministry of Economic Affairs and Finance and shall be subsequently approved by the Council of Ministers within two months.

The above Law comprised of 25 Articles and 11 Notes has been approved by the Islamic Consultative Assembly in its session.

Article 17 Foreign exchange required for the transfers referred to in Articles (14), (15) and (16) of this Law may be secured by way of the following methods: a) Purchase of foreign currency from the banking system;

- b) Out of the foreign exchange earnings from the export of the products and/or out of the foreign exchange earnings from service activities of the economic entity in which the foreign capital is employed;
- c) The export of permissible goods subject to the relevant laws and regulations.

Note1. Application of one or a combination of the above methods shall be specified in the investment license. Note 2. The Central Bank of the Islamic Republic of Iran is under obligation, to make available to the foreign investor the equivalent foreign currency for the transferable sums referred to in Para (a), upon agreement of the Organization and confirmation by the Minister of Economic Affairs and Finance.

Note 3. In case the investment license expressly refers to Para (b) and/or (c) of this Article, this license is regarded as an export license.

Article 18 Transfer abroad of the portion of the foreign capital imported into the country within the framework of the investment license but remains unused, is released from all foreign exchange, and export and import laws and regulations.

Chapter Six: Settlement of Disputes

Article 19 Disputes arising between the Government and the foreign investors in respect of the mutual obligations within the framework of investments under this Law, if not settled through negotiations, shall be referred to domestic courts, unless another method for settlement of disputes have been agreed under the Law for Bilateral Investment Agreement with the respective Government of the foreign investor.

Chapter Seven: Final Provisions -

Article 20 The relevant executive bodies are required to take,

- a) Sums of cash to be converted into Rials;
- b) Sums of cash not to be converted into Rials but to be used directly for purchases and orders related to foreign investment;
- c) Non-cash items after evaluation by the competent authorities. Note. Arrangements related to the manner of evaluation, and registration of foreign capital shall be determined in the Implementing Regulations of this Law.

Article 12 The rate of conversion of foreign exchange applicable at the time of importation or repatriation of foreign capital as well as the rate for all transfers, in case of applicability of a unified rate of exchange, shall be the same rate prevailing in the country's official network; otherwise, the applicable rate shall be the free-market rate as acknowledged by the Central Bank of the Islamic Republic of Iran.

Article 13 The original foreign capital and the accrued profits, or the balance of capital remaining in the country subject to a three month prior notice, after fulfillment of all obligations and payment of legal deductions, and upon confirmation by the Minister of Economic Affair and Finance, shall be transferable abroad.

Article 14 Dividends of foreign investments after deduction of taxes, dues and statutory reserves, upon the approval of the Board, and confirmation by the Minister of Economic Affairs and Finance, shall be transferable abroad.

Article 15 Payments related to the installments of the principal of the financial facilities of foreign investors and relevant expenses, agreements for patent rights, know-how, technical and engineering assistance, trade marks and names, management as well as similar agreements within the framework of the relevant foreign investment, upon the approval of

the Board and confirmation by the Minister of Economic Affairs and Finance, are transferable abroad.

Article 16 Transfers referred to in Articles (13), (14) and (15), shall be made subject to the provisions of Para (b) of Article (3) of this Law.

property, and the Organization for Environment Protection are required to introduce to the Organization a fully authorized representative whose designation is signed by the highest authority of the body. The representatives so introduced are recognized to act as medium and coordinator for all issues related to their respective body vis-à-vis the Organization.

Chapter Four: Guarantee and Transfer of Foreign Capital

Article 8 Foreign investments under this law shall equally enjoy all, rights, protections, and facilities provided for domestic investments.

Article 9 Foreign Investments shall not be subjected to expropriation or nationalization, unless for public purposes, in accordance with due of law, in a non-discriminatory manner, and upon payment of appropriate compensation on the basis of the real value of the investment immediately before the expropriation. Note1. Application for compensation shall have to be submitted to the Board within one year from the date of re- expropriation or nationalization.

Note 2. Disputes arising from expropriation or nationalization shall be settled by virtue of the provisions of Article (19) of this Law.

Article 10 Ceding the whole or part of the foreign capital to domestic investor and/or, upon approval of the Board and confirmation of the Minister of Economic Affairs and Finance, to other foreign investor is permissible. In case of ceding to another foreign investor, the cedee shall, at least, have the same qualifications as the initial investor, and shall replace

and/or become a partner to the former investor from the standpoint of this Law

Chapter Five: Provisions on Admission, Importation and Repatriation of Foreign Capital

Article 11 Foreign capital may be imported into the country by way of one or a combination of the following manners to be protected by this Law:

Chapter Three: Competent Authorities

Article 5 The Organization is the only official authority for the promotion of foreign investments in the country, and for Investigation of all Issues pertaining to foreign Investments. Applications of foreign investors in respect of issues such as admission, importation, employment and repatriation of capital shall have to be submitted to the Organization.

Article 6 For the purpose of investigation and making decision on applications subject matter of Article (5), a Board under the name of the "Foreign Investment Board" shall be established under the chairmanship of the Vice Minister of Economic Affairs and Finance who is ex-officio the President of the Organization Vice Minister of Foreign Affairs, Deputy Head of the State Management and Planning Organization, Deputy Governor of the Central Bank of the Islamic Republic of Iran and vice ministers of relevant ministries, as the case requires.

In relation to applications for admission, the investment license shall, after the approval of the Board, be issued upon confirmation and signature by the Minister of Economic Affairs and Finance. At the time of admission of foreign investments, the Board is required to observe the criteria referred to in Article (2) of this Law.

Note. The Organization, after preliminary appraisal, is required to take the investment applications, along with its own considerations, to the Board within a maximum period of 15 days as from the date of receipt of

the applications. The Board is under obligation to review the applications within a maximum period of one month from the date of submission, and announce its final decision in writing.

Article 7 In order to facilitate and accelerate issues related to the admission and activity of foreign, investments in the country, all relevant bodies Including the Ministry of Economic Affairs and Finance, Ministry of Foreign Affairs, Ministry of Commerce, Ministry of labor and Social Affairs, Central Bank of the Islamic Republic of Iran, Costumes Administration of the Islamic Republic of Iran, Directorate General for Registration of Companies and Industrial

Note. The Law for the Ownership of Immovable Properties by Foreign Nationals ratified on June 6,1921 shall remain enforceable. Ownership of land of any type and at any scale in the name of foreign investors is not permissible within the framework of this Law.

Article 3 Foreign investments admitted in accordance with provisions of this Law shall enjoy the incentives and protections available under this Law. Such investments may be admitted under the following two categories:

- a) Foreign direct investment in areas where the activity of private sector is permissible;
- b) Foreign investments in all sectors within the framework of "civil participation", "buy-back" and "build-operate-transfer" arrangements where the return of capital and profits accrued is solely emanated from the economic performance of the r project in which the investment is made, and such return of capital and profit shall not be dependent upon a guarantee by the Government, state-owned companies or banks.

Note1. So long as the foreign investment subject matter of "build-operate-transfer" arrangements referred to in Para (b) of this Article, and its incurred profits thereon are not amortized, the exercise of ownership right by the foreign investor over the unamortized capital in respect of the recipient economic entity is permissible.

Note 2. With respect to investments subject matter of Para (b) of this Article, if, as a result of promulgation of laws or Government resolutions, the execution of approved financial agreements within the framework of this Law is prohibited or: interrupted, the accrued losses, to a maximum of due installments shall be committed and paid by the Government. The scope of acceptable commitments shall be approved, within the framework of this Law, by the Council of Ministers.

Article 4 The investment by a foreign government or foreign governments in the Islamic Republic of Iran shall have to be approved by the Islamic Consultative Assembly on a case by case basis. The investment by foreign state-owned companies is considered to be private.

Law establishing the Ministry of Economic Affairs and Finance ratified on July 15, 1974.

High Council: The High Council for Investment, subject matter of Article (7) of the Charter of the Organization for Investment, Economic and Technical Assistance of Iran ratified on June 2, 1975.

Board: The Foreign Investment Board, subject matter of Article (6) of this Law.

Chapter Two: General Criteria for Admission of Foreign Investments

Article 2 Admission of foreign investment shall be made, in accordance with the provisions of this Law and with due observance of other prevailing laws and regulations of the country, subject to the following criteria:

- a. Help create economic growth, upgrade technology, enhance, development of the quality of products, increase employment opportunities, exports, and penetrate into international markets;
- b. Does not threaten the national security and public benefits, and deteriorate the environment; does not distort the country's economy and impose unfair implication on products based on local investments;
- c. Does not involve granting of concessions by the Government to foreign investors. The word concession as used herein means special rights which place the foreign investors in a monopolistic position.
- d. The ratio of the value of the goods and services produced by the foreign investments, subject matter of this Law, to the value of the goods and services supplied to the local market at the time of issuance of the investment license, shall not exceed 25% in each economic sector and 35% in each field (sub- sector). The fields and investment ceilings in each field shall be determined in the by-law to be approved by the Council of Ministers.

Foreign investment for the production of goods and services specifically for export purposes other than oil, shall be exempted from the aforementioned ratios.

Note. In order to enforce this legal obligation, secretary should review all relevant documents of authority such as books, files, contracts and correspondences. The authority should cooperate with secretariat.

Article 20 Cases not addressed in this law and its bylaw will be addressed based on import-export and customs regulations.

Foreign Investment Promotion and Protection Act (FIPPA)

Chapter One: Definitions

Article 1 The terms and expressions used in this Law shall have the following meanings:

Law: The Law for the Promotion and Protection of Foreign Investments

Foreign Investor: Non-Iranian natural and/or juridical persons or Iranians using capital of foreign source, who have obtained the investment license referred to in Article (6).

Foreign Capital: All types of capital, being cash or non-cash, brought into the country by foreign investors and include the following:

- a) Cash funds in the form of convertible currency imported into the country through banking system or other methods of transfer, acceptable to the Central Bank of the Islamic Republic of Iran;
- b) Machinery and equipments;
- c) Tools and spares, CKD parts and raw, addable, and auxiliary materials:
- d) Patent rights, know-how, trade marks and names, and specialized services; e) Transferable dividends of foreign investors;
- f) Other permissible species approved by the Council of Ministers. **Foreign Investment:** Application of foreign capital in a new or existing economic entity after obtaining the investment license.

Investment License: The license issued for every foreign investment in accordance with Article 6 of this Law.

Organization: The Organization for Investment, Economic and Technical Assistance of Iran, subject matter of Article (5) of the

share of foreigners or Iranians as well as registration of financial and intellectual properties of the zone, should be requested by relevant authority and done by Deeds and Properties Registration Office. This should be done in accordance with regulations of registration of companies and industrial and intellectual properties in free trade-industrial zones of Islamic Republic of Iran (as detailed in approval letter no. K15011T/21453 passed on 1995-05-20).

Note-In special economic zones, all authorities and obligations detailed in paragraphs 3 and 6 of article 1 and articles 2 and 3 will be assigned to Deeds and Properties Registration Office.

Article 16 Division of lands and allocation of properties and issuance of ownership documents in the zone should be requested by authority of the zone and done by Deeds and Properties Registration Office. Transfer of ownership of lands and properties in the zone between real and legal persons should be notified to relevant authority and these measures should satisfy relevant regulations.

Note-Issuance of distinct ownership documents should be done after issuing project completion notice issued by relevant authority.

Article 17 Affairs concerning recruitment of human resources, occupational relations, social security, job contract, occupational conditions and entities for resolution of conflicts should addressed based on Law on Recruitment of Human Resources, Insurance and Social Security in Free Trade-industrial Zones (detailed in approval letter K25T/33433 on 1994-06-06 with further amendments).428 Note-In above-mentioned approval letter, the term "Free Trade-industrial Zones" was substituted by "Special Economic Zones".

Article 18 Authorities of free zones should forward their monthly import-export statistics to Ministry of Commerce, Central Bank of Islamic Republic of Iran and relevant secretariats. 429

Article 19 In order to realize objectives and missions, relevant secretary should impose complete surveillance on performance of zones and offer 6-monthly reports to Supreme Council. The zones should be responsible to Supreme Council in regard to their performance.

of the law1, should be done by a committee the members of which are representatives of Ministry of Industry, Mines and Trade2, Central Bank of Islamic Republic of Iran, Secretariat and relevant authority. The meetings should be formed in location of the secretariat, 426

Note 1. (Amended on 2007-11-04): Total value-added and value of raw materials and domestically produced parts used in manufacturing goods are determined by above committee. These goods are exempt from paying importation fees when they are imported to other parts of the country.

Importation of raw materials and parts made abroad which are used in produced or processed goods will be conditional upon paying importation fee and after paying such fees, they will be regarded as raw materials and domestic parts made in Iran.

Note 2. Importation of goods with higher value added that are produced in the zone to be exported to the mainland is permissible is importation fees are charged in proportion to raw materials and parts made abroad.

Article 14 Deadline for stopping importation of goods into the zone will be determined by authority of the zone. The authority could determine deadline for period of maintaining goods at the time of issuing receipt for goods received into relevant storage facilities. In this case, the owner should be notified that if he/she/it cannot receive the stored goods before a deadline, a warning notice will be issued in 1 month from deadline and posted to residence of owner of goods. The authority could independently enforce relevant regulations.

Note-Owner of goods is a real or legal person, its representative or person in charge of transportation. The name of such person should be on manifest of goods, receipt of storage facility or declaration notice.

Article 15 Registration of companies or representatives of companies that intend to participate in the special economic zone, regardless of

^{1.} Refer to Law on Establishment and Administration of Special Economic Zones of Islamic Republic of Iran (passed on 2005-06-01) which is available in this collection too.

^{2.} At the moment, Ministry of Industry, Mines and Trade

Article 7 The authority in charge of the zone should satisfy policies and regulations of the government when it receives license of operation.

Note: In the case that licenses issued by authority do not match governmental policies and regulations, the authority will be in charge of compensation of probable losses that real and legal persons undergo.

Article 8 Trades of these zones with foreign countries or other special economic and free trade-industrial zones are allowed but do not require customs procedures and any other formalities.

Note: Guarantee offered by authorities of zones should be annually accepted by Customs Organization of Iran.

Article 9 The goods imported from other parts of Iran into the zone for repair or assembly that are finally re-exported into the mainland will be covered by importation fees in proportion to value of parts and raw materials that are made in foreign countries.

Article 10 Exportation of goods imported from foreign countries abroad and returning goods imported from other parts of the country to the mainland could be done without conducting formalities and solely through receiving license from authority if specifications of such goods are detailed and offered.

Article 11 Raw materials and foreign parts imported into the zones for processing, conversion, completion or repair will be subject to regulations of temporary importation. After conducting necessary steps, if they these materials and parts are used in the zone no declaration notice or exportation notice will be needed and minimum customs formalities should be imposed for them.

Article 12 Transportation institutes and owners of vehicles should, as vehicle enters a zone, offer original copy or a second copy of bill of landing for goods being carried along with list of all of the goods entering the zone so as to facilitate legal surveillance measures.

Article 13 Determination of value-added, based on article 11

D-Secretariat: Secretariat of Supreme Council of Free Trade-industrial and Special Economic Zones

E-Law: Law on Establishment and Administration of Special Economic Zones 421

F- Zone: Special Economic Zone

G: **Authority:** Governmental and non-governmental legal person determined based on suggestion of secretariat of Supreme Council that takes responsibility of administering the zone.

Article 2 Comprehensiveplansofzonesaredevelopedbyauthority of the zone which are suggested by secretariat and developed by Supreme Council.

Article 3 Justification report and draft of Law on Establishment of New Special Economic Zones was developed by secretariat, approved by Supreme Council and offered to Board of Ministers.

Article 4 The manager of zone should be assigned by relevant authority of the zone.

Article 5 Determination of authority in charge is dependent on possession of required lands before Board of Ministers issues relevant licenses.

Article 6 In addition to services that executive bodies offer, authority of the zone could charge real and legal persons for public, infrastructure, and engineering, traffic, storage, health, cultural, communication, educational and entertainment facilities that operate in the zone. The tariffs should match relevant services and contribute to competitive position of each zone. The amounts of such fees should be determined by the zone and confirmed by Supreme Council. In next 1 month, the council should review, modify and approve relevant tariffs. Otherwise, suggested tariffs should be regarded as final ones.

Note 1. Satisfaction of regulations of engineering system and use of engineering consultation services that could comply with technical qualifications are necessary.

Note 2. Authorities of zones should make essential opportunities and arrangements for non-governmental sector to offer necessary services. In this case, tariff for such services should be determined and enforced by authorities of zones.

to customs regulations of Islamic Republic of Iran and customs organizations should be established in terminals for enforcing export and import regulations based on article 8 of current law.

Article 21 Activities inside each zone, except for cases mentioned in this law, will be subject to other regulations of Islamic Republic of Iran

Article 22 Governmental authority in charge of a zone could assign buildings and lands of the zone based on expert's nominated price for such properties.

Note-Transfer of ownership of lands, as addressed in this article, by real or personal persons is conditional upon attention to land use and offering "Work Completion Certificate" which is issued by authorities of the zone.

Article 23 Since date of approval of this law, in areas where authorities in charge are governmental or state-dependent all legal rights and duties of Ministry of Agricultural Jihad and Forests and Pastures Organization in regard to affairs associated with lands and natural resources of each zone will be assigned to authority of that zone.

Article 24 Imposing sovereignty affairs is taken into account by the state.

Article 25 Executive bylaw of this law should be developed and suggested by Ministry of Economic Affairs and Finance as well as Ministry of Industry, Mine and Trade, Management and Planning Organization of Iran and secretariat of Supreme Council of Free Zones and approved by Board of Ministers.

Executive Bylaw for Law on Establishment and Administration of Special Economic Zones of Islamic Republic of Iran

Passed by Member Ministers of Supreme Council of Free Trade-industrial Zones with Further Amendments

Article 1 In this bylaw, the following abbreviated terms are used:

A-Country: Islamic Republic of Iran
B-Customs: Customs Organization of Islamic Republic of Iran

C-Supreme Council: Supreme Council of Free Trade-industrial and Special Economic Zones

Chapter. 4-Regulations of Investment and Registration

Article 14 Method for admission, entry and exit of foreign capital and obtained profits for zones as well as level of participation of foreigners in activities of each zone will be determined based on Law on Encouragement and Support of Foreign Investors (approved on 2002-03-10).

Article 15 Organization for Registration of Deeds and Properties should conduct the following measures after receiving request of authorities and based on bylaw approved by following measures:

A-Registration of company and/or representative or companies that intend to involve in the zone, determining share of participation of domestic and foreign shareholders and registering material shares and intellectual properties

B-Division and categorization of lands and properties located on the zone based on request and comments of authority and issuing distinct ownership licenses based on current regulations of Iran

Part. 5-Miscelaneous Regulations

Article 16 The affairs concerning recruitment of human resources, occupational relations, insurance and social security in the zone will be based on approved and current regulations in free trade-industrial zones.

Article 17 Any assigned rights of real and legal rights, before establishment of the zone, will be valid and based on comprehensive development plan of zones, their activity will be permissible.

Article 18 Ministries, organizations, entities and public institutes as well as government-related associates should satisfy relevant regulations and offer essential services such as electricity, water, communication, fuel and others based on existing facilities and fees for that zone

Article 19 Existing zones will be subjected to this law and authorities in charge of special economic zones established before this law should align themselves with it in the next year (i.e. 1 year from date of approval).

Article 20 The area of special economic zones are not subject

Note 3. Raw materials and foreign parts imported into the zones for processing, conversion, completion or repair will be subject to regulations of temporary importation. After conducting necessary steps, if they these materials and parts are used in the zone no declaration notice or exportation notice will be needed and minimum customs formalities should be imposed for them.

Article 9 Importation of any amount of goods by travelers into other parts of the country is forbidden.

Article 10 Importers of goods into the zones could give up some or all of their goods in exchange of trading storehouse receipt that is issued by authority of each zone. In this case, owner of the receipt will be regarded as owners of goods.

Note. Management of each zone should, if applicant requests, issue license of origin for those products that exist the zone. This necessitates approval of Customs Office. The banks located on main load should accept such licenses.

Article 11 Products made or processed in the zone will be regarded as domestically made product when they are imported into the mainland. This will be proportionate to sum of value-added and value of internal raw materials and parts made in Iran. Consequently, they are exempt from paying importation fees.

Note 1. The method for determining value-added will be determined in current executive bylaw of present law.

Note 2. Raw materials and parts made abroad will be regarded as domestically made items if import fees are paid. Trading profit considered in determination of importation feed of the car and its non-assembled parts should be based on article 72 of Law on Development on Some State Regulations passed on 2002-02-16.

Article 12 Customs Organization of Islamic Republic of Iran should accept request of owners of goods for transit of goods and direct transit from other terminals of the zones and make essential arrangements.

Article 13 Deadline for stopping importation of goods into the zones should be determined by management authority of each zones. Regulations concerning cessation of goods in different places are determined and enforced by relevant authority.

unloading, health, cultural, communication, and educational services. Real and legal persons that are producing products and offer services in the zone will be exempt from paying any fee on the mainland.

Article 5 Activities of authorities in charge of the zone should be permissible based on legal frameworks.

Article 6 Annual budget of any zone administered by governmental authorities will be developed based on policies and plans of the state and should be approved based on relevant articles of association.

Article 7 Issuing license for conducting economic, civil development, constructional, cultural and educational activities should be based on policies and regulations of state as well as approved comprehensive plan that authority has.

Note. In cases of deviation from above policies and regulations, the following entities should communicate the affair to authority in charge of the zone so that the authority could resolve the conflicts.

Section. 3-Regulations of Exportation and Importation of Products

Article 8 Commercial trades of zones with foreign country and other free trade-industrial and special economic zones should be registered in Customs Office to be exempted from customs fee, trading profit, and all fees for importation and other relevant fees. Except for legal and religious limitations, these trades will not be subjected to limitations of export and import regulations. Commercial trades of these zones with other parts of the country (except for regions mentioned above) will be subject to export and import regulations.

Note 1. The products imported from other parts of the country into the zones for consumption and further use will be registered as cases of domestic transit. However, exportation of products from these zones to foreign countries will be subject to Law of Export and Import (passed on 1993-09-26).

Note 2. Goods for export the exportation formalities of which have been done completely (i.e. banking and administrative) will be regarded as cases of finalized exportation after their admission into the zone.

Note 1. In special economic zones, established for conducting certain measures, determining geographical limits, developing a comprehensive plan and determining permissible activities of such zones will be based on present law and items suggested by secretary and approved by Board of Ministers.

Note 2. Establishment of new special economic zones should be approved by Islamic Consultative Assembly.

Section. 2-Definitions and General Principles

Article 2 In this law, the following abbreviated terms will be used:

Country: Islamic Republic of Iran

Customs: Customs Organization of Islamic Republic of Iran **Authority:** Administrative authority of each special economic

zone

Secretariat: Secretary of Supreme Council of Free Zones

Article 3 Board of Ministers, for enforcing this law, will undertake the following responsibilities:

Determining and/or change of authority in charge of the zone (including governmental and private)

Surveillance of activities of zones based on plans and objectives Note 1. Board of Ministers could, if needed, establish a governmental entity for administrating special zone. Articles of association of these entities should be suggested by secretariat and approved by Board of Ministers.

Note 2. Determining authority in charge of the zone among non-governmental and legal persons is conditional upon possession (or official assignment of relevant governmental entities) and taking charge of lands included in the area of special economic zone by such persons before issuing license of Board of Ministers. Regulations concerning change of authority in charge of zone will be subject to a contract which is signed between secretariat and authority.

Article 4 Based on the bylaw approved by Board of Ministers, authority could charge some fees for services that executive bodies offers as well as infrastructure, engineering, and storehouse, loading,

From General Policies of Resilient Economy Approved on 2014–03–20 by the Supreme Leader

In order to generate dynamic growth, improvement of resilient economy indicator and realization of objectives of Twenty-year Vision Plan, general policies of resilient economy are issued based on a Jihadi, flexible, opportunity making, endogenous, progressive and outward-looking approach:

11-Developing executive authorities of free and special economic zones of the country to facilitate transfer of advanced technologies, development and facilitation of manufacturing and export of products and services, satisfying essential requirements and supplying financial resources from abroad.

Law of Establishment and Administration of Special Economic Zones of Islamic Republic of Iran Passed on 2005-06-01

Part.1-Objective

Article 1 In order to support economic activities, establish international trades, mobilize economies of zones, produce and process high-quality goods, transfer technology, promote non-oil exportation, create productive employment and encourage domestic and foreign investment, and enhancing re-exportation (transit) and transfer of goods, the government is authorized to establish special economic zones in towns with sufficient potentials and infrastructures.

Table of Contents

From General Policies of Resilient Economy	5
Law of Establishment and Administration of Special Economic Zones of	
Islamic Republic of Iran	. 5
Executive Bylaw for Law on Establishment and Administration of Specia	
Economic Zones of Islamic Republic of Iran	10
Foreign Investment Promotion and Protection Act (FIPPA)	15
tions of Recruitment of Human Resources, Insurance and Social ecurity	
in Free Trade –Industrial Zones of Islamic Republic of Iran)	. 23
Direct Taxes Act; Title D – On Miscellaneous Provisions)	. 3

Introducing Garmsar Special Economic Zone

The establishment of Garmsar Special Economic Zone was legislated by the Board of Ministers on October 14th of 2015 and Industrial Development & Renovation Organization of Iran (IDRO) was selected as the upper hand execution and administration organization. On August 2nd 2016, IDRO established Garmsar Special Economic Zone Administration Company and delegated all responsibilities of the Zone to it. Construction operation of the Zone was inaugurated by the Minister of Industry, mine and trade on September 26th of 2016.

Establishing the Garmsar Special Economic Zone is in accordance with sustainable and resilient economy and with the purpose of regional and national development by the means of attracting domestic and foreign investments in industrial-commercial activity fields.

The Zone is located in the central district of Garmsar city, at the intersection of Tehran-Garmsar highway and Qom-Garmsar Freeway; 90 km from east of Tehran, 170 km from Qom, and 5 km from Garmsar. Tehran-Mashhad railway passes through the Zone and Garmsar railway station is just 3 km away.

The Zone has been designed in 4 sites in the comprehensive plan and implementation of operations was set in the priority and began since 2016 in site 2 with hectares area in order to focusing and progressive development strategy. (please see attached map)

In The Name Of God

Laws & Regulations Relating to

Investment in Special Economic Zones

تلفن دفتر تهران: ۲۱۰-۱۱۷۲ (+9821) 41172 (+9821) Site Office Tel. (+9823) 3121 (+9823) تلفن دفتر سایت: ۲۱۱۱–۲۳۰ (۲۳۰-۱۲۹۶)